

X kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **KOMISJI ADMINISTRACJI I SPRAW
WEWNĘTRZNYCH
(NR 109)
z dnia 13 maja 2026 r.**

Pełny zapis przebiegu posiedzenia Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych (nr 109)

13 maja 2026 r.

Komisja Administracji i Spraw Wewnętrznych, obradująca pod przewodnictwem poseł: **Marii Małgorzaty Janyskiej (KO)**, przewodniczącej Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

– pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w systemie Eurodac (druk nr 2533).

W posiedzeniu udział wzięli: **Tomasz Szymański** sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji wraz ze współpracownikami, mł. insp. **Kamil Starzomczyk** zastępca dyrektora Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji wraz ze współpracownikami, insp. **Ewa Pudło-Gryczka** zastępca dyrektora Biura Prawnego Komendy Głównej Policji ze współpracownikiem, por. SG **Krzysztof Tomaszewski** naczelnik Wydziału I Projektów Informatycznych i Zarządzania Systemami Zarządu do Spraw Cudzoziemców Komendy Głównej Straży Granicznej, ppłk rez. **Piotr Sukiennik** starszy specjalista Zarządu Dochodzeniowo-Śledczego Komendy Głównej Żandarmerii Wojskowej, **Paulina Domek** starszy referent w Zespole Spraw Międzynarodowych i Konstytucyjnych w Biurze Rzecznika Praw Dziecka oraz **Jacek Łukasik** przewodniczący Rady Krajowej Związku Zawodowego Policjanta Solidarność.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Igor Amarowicz** i **Gabriela Borowa** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych oraz **Jakub Bennewicz** i **Tomasz Czech** – legislatorzy z Biura Legislacyjnego.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dzień dobry państwu. Otwieram posiedzenie Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych.

W dzisiejszym porządku obrad mamy pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w systemie Eurodac, druk nr 2533 – uzasadnia minister spraw wewnętrznych i administracji. Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej. Druk ten skierował do nas marszałek Sejmu. Z uwagi na przewidziany na 12 czerwca 2026 r. termin uruchomienia nowego systemu Eurodac w państwach członkowskich Unii Europejskiej został przedstawiony wniosek o skrócenie postępowania z projektem tej ustawy. Marszałek Sejmu skierował do nas pismo, w którym wyznaczył nam termin przedstawienia sprawozdania do dnia 14 maja bieżącego roku.

Szanowni państwo, witam serdecznie pana ministra Tomasza Szymańskiego, sekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji. Witam także przedstawicieli instytucji i służb, które są zaangażowane w ten projekt i towarzyszą panu ministrowi. Witam państwa posłów, witam Biuro Legislacyjne i witam obsługę naszego sekretariatu.

Szanowni państwo, przystępujemy w takim razie do realizacji porządku dziennego i bardzo proszę pana ministra o przedstawienie ogólne i uzasadnienie projektu.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Tomasz Szymański:

Dziękuję bardzo. Szanowna pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, projekt, który na dzisiejszym posiedzeniu Komisji pragnę państwu przedstawić, dotyczy jednego z elementów wielkoskalowych systemów teleinformacyjnych Unii Europejskiej, stanowiący komponent systemów, którymi zajmowała się już Komisja: Entry/Exit System [EES], VIS, SIS, ETIAS. Tym razem zajmujemy się rządowym projektem ustawy o udziale w systemie Eurodac.

Szanowni państwo, jesteśmy zobowiązani czasem, o którym wspomniała pani przewodnicząca, ze względu na to, że musimy implementować przepisy unijne do 12 czerwca 2026 r. To jest ostateczny termin, do którego wszystkie państwa będą musiały wdrożyć zarówno legislację, jak i techniczne aspekty funkcjonowania tego systemu.

Szanowni państwo, ten projekt ustawy wynika z kontekstu wprowadzenia konieczności udziału Rzeczypospolitej w tymże systemie. On określa zarówno prawa, jak i uprawnienia poszczególnych organów dotyczące przetwarzania danych w systemie Eurodac. Jak państwo

wiecie, jest to system, który za pomocą uprawnionych organów ma pobierać dane biometryczne, daktyloskopijne celem ich przetwarzania przez poszczególnych użytkowników, a dysponentem głównym jest Komenda Główna Policji, poprzez Centralne Laboratorium Kryminalistyczne Policji [CLKP].

Szanowni państwo, projekt ten służy zastosowaniu na gruncie krajowym rozporządzenia 2024/1358 w sprawie ustanowienia systemu Eurodac do porównywania danych biometrycznych w celu skutecznego stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego oraz w celu identyfikowania nielegalnie przybywających obywateli państw trzecich oraz bezpaństwowców, w sprawie występowania z wnioskami o porównanie z danymi Eurodac przez organy ścigania państw członkowskich i Europol na potrzeby ochrony porządku publicznego, w sprawie zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego.

Szanowni państwo, mając na uwadze to, że projekt ten jest projektem technicznym, tutaj na pewno nie ma żadnych stwierdzeń ani żadnych zapisów, które mogą budzić kontrowersje. Wiemy, że Biuro Legislacyjne ma pewne uwagi do poszczególnych zapisów, jednak głównym założeniem Eurodac i implementowanej ustawy jest to, że system ma gromadzić dodatkowe dane biometryczne w postaci wizerunków twarzy, a także kolorowe kopie dokumentów. Obowiązkowe mają być gromadzone dane biometryczne osób od 6. roku życia, obecnie jest to wiek 14 lat.

W nowym Eurodac gromadzone dane mają objąć nowe kategorie osób, oprócz osób ubiegających się o ochronę międzynarodową czy obywateli państw trzecich – to jest bardzo ważne – system jest przeznaczony dla obywateli państw trzecich, a także bezpaństwowców zatrzymanych w związku z nielegalnym przekroczeniem granicy. Dane te za pomocą eu-LISA będą gromadzone w stosunku do osób korzystających również z ochrony tymczasowej. Zostanie utworzone wspólne repozytorium danych, co ma pomóc w prawidłowym identyfikowaniu osób zarejestrowanych w Eurodac. Dokument został przygotowany wspólnie siłami Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, Komendy Głównej Policji, również Straży Granicznej, za co serdecznie dziękuję.

Szanowni państwo, w ramach Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji jest powołany specjalny zespół do spraw systemów wielkoskalowych, który na bieżąco monitoruje system i etapy wdrażania poszczególnych projektów, poszczególnych działań, mających uporządkować systemy wielkoskalowe oraz je wdrożyć.

Następnym naszym projektem będzie system ETIAS. Po Entry/Exit System jest to kolejny projekt, który ma usprawnić, ale przede wszystkim zabezpieczyć procedurę osób państw trzecich, które mogą przebywać w sposób nielegalny, pomijając okres pobytu tymczasowego. Tak naprawdę jest to narzędzie uszczelniające system (i wiedzę na temat osób przekraczających granice), który w czasie rzeczywistym będzie do dyspozycji Straży Granicznej, Policji, a także innych służb, Urzędu do Spraw Cudzoziemców, a także MSWiA. Będziemy wiedzieć, kto, kiedy i czy w sposób nieuprawniony próbuje dostać się na teren Rzeczypospolitej. Ustawa nie jest długa, zawiera 39 artykułów. Bardzo serdecznie proszę Wysoką Komisję o przepracowanie tego projektu. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję bardzo, panie ministrze, za przedstawienie tego projektu.

Otwieram dyskusję w ramach pierwszego czytania. Czy ktoś z państwa posłów chce zabrać głos i zapytać o jakieś wątpliwości natury ogólnej? Nie widzę, w takim razie dziękuję. Zamykam pierwsze czytanie i przechodzimy, szanowni państwo, do pracy szczegółowej nad projektem. Czy do tytułu ustawy ktoś z państwa ma jakieś uwagi? Nie widzę, zatem tytuł ustawy został rozpatrzony.

Artykuł 1. Czy ktoś z państwa ma uwagi? Nie widzę, art. 1 rozpatrzyliśmy.

Czy do art. 2? Biuro Legislacyjne.

Legislator Jakub Bennewicz:

Szanowni państwo, na wstępie chcielibyśmy powiedzieć z kolegą, że z racji tego, że prace nad projektem przebiegają w tak dużym tempie, a projekt jest jednak dość obszerny, to mieliśmy bardzo mało czasu na jego analizę. Spróbujemy poprawić tyle, ile się nam uda w takim terminie, natomiast zwracamy uwagę na to, że w tak krótkim czasie nie dało się tego projektu poprawić bardziej, a jest tu trochę problemów legislacyjnych, dlatego będziemy te kwestie zgłaszali na Komisji.

Odbiliśmy spotkanie robocze z przedstawicielami wnioskodawców, ponieważ to się odbyło dzisiaj, to było za mało czasu, żeby te wszystkie kwestie, problemy prawne, legislacyjne, które dostrzegamy, rozwiązać.

Biuro Legislacyjne mimo wszystko przygotowało dziewięć poprawek legislacyjnych, o których przyjęcie uprzejmie prosimy. Pierwsza z nich dotyczy art. 2 pkt 2. Naszym zdaniem te poprawki legislacyjne mogłyby być przyjęte blokiem, z racji tego, że wszystkie mają charakter ujednolicający legislacyjny. Oczywiście, jeżeli ktoś z państwa ma jakieś wątpliwości, pytania do poszczególnych poprawek, to służymy pomocą.

Jednocześnie tradycyjnie chciałbym poprosić o upoważnienie dla Biura Legislacyjnego do dokonywania oczywistych korekt redakcyjnych, legislacyjnych, a oprócz tego mamy jeszcze takie uwagi, które nie są związane z poprawkami legislacyjnymi do art. 2. Będziemy się z kolegą wymieniali, ponieważ analizowaliśmy to osobno.

Czy najpierw poprawki legislacyjne, a potem uwagi?

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Tak, dobrze. Najpierw mam taką propozycję, szanowni państwo, w takim razie proszę o państwa głos.

Czy jest zgoda na to, aby poprawki legislacyjne o charakterze właśnie legislacyjnym, redakcyjnym i ujednolicającym można było przyjąć blokiem i dać upoważnienie Biuru Legislacyjnemu? Nie widzę sprzeciwu. Dziękuję bardzo.

A teraz bardzo proszę o uwagi.

Legislator Jakub Bennewicz:

Dziękuję. Proszę państwa, jeśli chodzi o pkt 2 i generalnie wszystkie punkty następne w art. 2, nasza ogólna uwaga jest taka, że jakkolwiek rozumiemy państwa intencje, to stosowanie takich definicji, które odsyłają do konkretnych przepisów rozporządzeń unijnych, które są i tak stosowane wprost, nie jest dobrą techniką legislacyjną, ponieważ już z tych rozporządzeń unijnych wynika, z tych konkretnych przepisów, co rozumiemy przez poszczególne pojęcia. To jest pierwsza kwestia.

Następnie, jeśli chodzi o pkt 7, tam definiujemy krajowy punkt dostępu. Zwracamy uwagę na to, że nie ma przepisów materialnych, które by mówiły o tym, czym jest krajowy punkt dostępu. Kto go prowadzi, gdzie jest prowadzony? Jeśli chodzi o inne tego typu komórki, to one są jakoś wprowadzane przepisami materialnymi. Akurat krajowy punkt dostępu nie jest, tym bardziej że jak spojrzymy do przepisu, do którego tutaj odsyłamy, to tam mówimy o wyznaczonym systemie krajowym, więc pytanie, czy nie powinniśmy go właśnie wyznaczyć tą ustawą.

Kolejna kwestia to jest pkt 9. Tam jest definicja NAP Eurodac i tam, proszę państwa, mówimy, czym jest ta komórka organizacyjna oraz że zajmuje się w szczególności obsługą krajowego punktu dostępu. Zwracamy uwagę na to, że jest osobny przepis, który zawiera zadania NAP Eurodac, więc pytanie, czy akurat w definicji musimy wymieniać jakieś jedno zadanie przykładowe, podczas kiedy mamy przepis kompetencyjny zawierający kolejne, poszczególne zadania. W tym przepisie zresztą nie ma obsługi krajowego punktu dostępu wprost, tak że to jest coś jeszcze innego.

Następna kwestia jest podobna, jeśli chodzi o pkt 11, organ weryfikujący. Tam mówimy o tym, że jest to organ „uprawniony do przesyłania wniosków o porównanie danych z danymi Eurodac do NAP Eurodac”. Natomiast to właśnie też wynika z przepisu materialnego o organie weryfikującym. Pytanie, czy jest sens w definicji jeszcze raz to powielać. I jeszcze w tym samym punkcie mówimy o tym, że jest to organ „uprawniony do przesyłania wniosków o porównanie danych z danymi Eurodac”. Nie mówimy, o jakie dane konkretnie chodzi. Tymczasem definiujemy różne rodzaje danych, tak że wydawałoby się, że to można jakoś doprecyzować.

Jeśli chodzi o moje uwagi do danego artykułu, to wszystko. Jeszcze oddam głos koledze.

Legislator Tomasz Czech:

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo. Jeżeli chodzi o ten punkt, to oprócz tych uwag zgłoszonych przez kolegę, mamy też ogólną uwagę dotyczącą tych definicji, które z punktu widzenia zasad techniki prawodawczej, to definicje lub ewentualnie jakieś skróty, tworzy się jedynie wówczas, jeżeli dane pojęcie ma być użyte lub definiowane wielokrotnie. A tutaj mamy taką sytuację, że używamy tylko raz albo dwa razy danego pojęcia. Tu można wskazać na przykład pkt 8, kiedy mówimy o krajowym zbiorze danych biometrycznych, którego używa się w ustawie tylko raz. I generalnie mamy to, o czym mówił już kolega odnośnie do krajowego punktu dostępu, to powinno być opisane, co to jest właśnie w tym miejscu, gdzie się używa tego pojęcia definiowanego.

Następnie w zakresie pkt 12, np. definicji państwa członkowskiego pochodzenia, tak jak kolega powiedział, sprawdzaliśmy na szybko ten projekt ustawy, ale wydaje nam się, że takiego pojęcia w ogóle nie ma w ramach tej ustawy. W związku z tym wprowadzamy definicję pojęcia, które w ogóle nie występuje w ramach ustawy.

Jeżeli chodzi o pkt 17, czyli użytkownika końcowego, definicja jest sformułowana w ten sposób, że „rozumie się przez to funkcjonariusza lub pracownika organu, o którym mowa w art. 4 ust. 1”. Czyli to będzie pracownik lub funkcjonariusz, jak rozumiem, policji, straży granicznej, ale jednocześnie w art. 4 ust. 1 jest wymieniony organ, jakim jest szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców [UDSC]. Czy to będzie jasne, że to chodzi o pracownika lub funkcjonariusza urzędu, czy to jest celowe odesłanie również do szefa urzędu?

Następnie, jeżeli chodzi o tę definicję dotyczącą zestawu danych [art. 2 ust. 20]. A mianowicie jest tu wskazane, że „rozumie się przez to zestaw informacji zawierających dane biometryczne, dane alfanumeryczne i zeskanowaną kopię dokumentu tożsamości lub dokumentu podróży” itd. Podczas gdy jak spojrzymy na rozporządzenie, w wielu przepisach jest wskazane, że ma to być zeskanowana kolorowa kopia dokumentów. W związku z tym do zastanowienia się, bo nie wiemy, czy to zawsze będzie w zestawie danych, czy przepisy, o których mowa w rozporządzeniu, że ma być kolorowa kopia, czy ma być również w zestawie danych, czy to jest celowo inaczej sformułowane. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję bardzo. Bardzo proszę pana ministra o ustosunkowanie się.

Sekretarz stanu w MSWiA Tomasz Szymański:

Dziękuję bardzo. Oczywiście większość uwag będzie miała charakter porządkujący. Rozumiejąc państwa zapytania dotyczące, z czego one wynikają – zastosowanie krajowego punktu dostępu, czy też NAP Eurodac – jest to wprost przepisane z rozporządzenia, które jest tu przywoływane. Aczkolwiek celem dalszego wyjaśnienia oddam głos pani dyrektor z Komendy Głównej Policji.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Bardzo proszę, pani dyrektor. Proszę również o przedstawianie się, żeby można było zapisać w protokole.

Zastępca dyrektora Biura Prawnego Komendy Głównej Policji insp. Ewa Pudło-Gryczka:

Dzień dobry, insp. Ewa Podło-Goryczka, zastępca dyrektora Biura Prawnego Komenda Główna Policji.

Szanowna pani przewodnicząca, szanowni państwo, ponieważ tych uwag jest kilka, to ja odniosę się do nich. Odnosząc się przede wszystkim do definicji, zgadzamy się z panem mecenasem, że zasady techniki prawodawczej wskazują wyraźnie, że nie przywołuje się tych przepisów, które są w rozporządzeniu. I byłoby wszystko w porządku, gdyby nie to, że np. takie pojęcia jak dane alfanumeryczne w tym rozporządzeniu są zdefiniowane w tożsamy sposób jak w przypadku rozporządzenia EES, ale jednak rozmawiamy o tym rozporządzeniu. Te definicje są tu po prostu niezbędne i nie ma tak naprawdę powtórzenia ich treści, a raczej tylko przywołanie przepisów rozporządzenia.

Kolejna kwestia co do zadań NAP Eurodac – będzie to komórka wyznaczona w strukturze Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji i ona zajmie się w szczególności obsługą krajowego punktu dostępu, jeśli chodzi o zadania Eurodac. Natomiast trzeba pamiętać, że Centralne Laboratorium Kryminalistyczne Policji to jest jednostka organizacyjna Policji, która jest wskazana w ustawie o Policji i jej zadania szczegółowe jako CLKP, jako jednostki organizacyjnej, są w ustawie o Policji. Zasadnym jest właśnie wskazanie w szczególności obsługi krajowego punktu dostępu.

Organ weryfikujący – to również jest definicja i pewna norma, która wynika z rozporządzenia. To będzie organ wyznaczony w związku z rozporządzeniem, na podstawie art. 6, organ w ramach podmiotów, które będą uprawnione do dostępu do systemu Eurodac. Organ weryfikujący zgodnie z rozporządzeniem może być jeden lub może być więcej tych organów weryfikujących w zależności od struktury. Przyjeliśmy formę większej liczby organów weryfikujących, czyli każda z tych jednostek operacyjnych, która będzie miała wyznaczony dostęp na podstawie rozporządzenia do systemu Eurodac, będzie miała we własnych strukturach niezależny organ weryfikujący wskazany przez siebie do tego, by weryfikować i przysyłać wnioski o porównanie

danych z danymi Eurodac do NAP Eurodac, który jest systemem informatycznym obsługiwany przez CLKP. Tutaj wydaje się, że ta definicja nie powinna budzić wątpliwości.

Pan mecenas zwrócił uwagę na kwestię użytkownika końcowego i tego funkcjonariusza – chcemy wyjaśnić, że zgodnie z rozporządzeniem wyznaczyliśmy jednostki operacyjne, które będą miały bezpośredni dostęp do danych zapisanych w systemie i będą mogły występować z wnioskami o porównanie danych z danymi Eurodac na potrzeby ochrony porządku publicznego. Jednocześnie w jednostkach operacyjnych, które są skonstruowane jako Policja, Straż Graniczna i szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców, użytkownikiem końcowym, który będzie miał fizyczny dostęp, będzie funkcjonariusz policji, funkcjonariusz straży granicznej, pracownik UDSC. Tak naprawdę nie rozmawiamy o organie w rozumieniu centralny organ administracji rządowej – Komendant Główny Policji – tylko Policja. A w ramach Policji użytkownikami końcowymi będą ci funkcjonariusze, pracownicy, którzy realizują konkretne czynności.

Pan mecenas poruszał kwestie kolorowych kopii. Będziemy musieli ten przepis trochę zmienić poprzez uzupełnienie go o „kolorowe”. I państwo członkowskie pochodzenia – ponieważ on nie pojawia się już więcej nigdzie, jest do usunięcia.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję bardzo, pani dyrektor.

Jeszcze zgłaszał się pan poseł Siarka, proszę.

Poseł Edward Siarka (PiS):

Chciałbym, żeby państwo nam pomogli, że tak powiem, jeszcze zrozumieć kwestię, o którą jednak pyta Biuro Legislacyjne.

Ja pytam o ten art. 2 pkt 7, czyli krajowy punkt dostępu, przez który rozumie się system. Otóż jakby państwo pomogli nam zrozumieć, czym rzeczywiście jest ten system, ponieważ my w pracach legislacyjnych, które są prowadzone, ten punkt kontaktowy trochę inaczej sobie wyobrażamy, a tu mówimy, że punkt kontaktowy to system. O co chodzi dokładnie? Jakby państwo to rozjaśnili, byłoby nam łatwiej procedować.

Sekretarz stanu w MSWiA Tomasz Szymański:

Oczekuję pan poseł wyjaśnienia działania tego systemu?

Poseł Edward Siarka (PiS):

Bardziej rozumielibyśmy, że punkt kontaktowy to jakaś jednostka, czy powiedzmy sobie, osoba, a tu mówimy, że to jest system.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Czy to jest podmiot, czy to jest jakiś element w systemie tak nazwany?

Poseł Edward Siarka (PiS):

Jak to dokładnie zrozumieć?

Sekretarz stanu w MSWiA Tomasz Szymański:

Pan dyrektor, czy...

Poseł Edward Siarka (PiS):

Później już rozumiem, art. 3 mówi nam o komendancie, mówi o tym, że ten system działa przy komendancie głównym itd. To jest jasne. Natomiast ten element, co rozumiemy przez krajowy punkt dostępu, rozumiany jako system?

Sekretarz stanu w MSWiA Tomasz Szymański:

Już wyjaśniamy, jeżeli można, pani przewodnicząca, oddaję głos panu dyrektorowi Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji.

Zastępca dyrektora Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji mł. insp. Kamil Starzomczyk:

Młodszy inspektor Kamil Starzomczyk, zastępca dyrektora CLKP. Tak, to jest system. Tu jest mowa o AFIS [Automatyczny System Identyfikacji Daktyloskopijnej], systemie, który gromadzi dane biometryczne i on znajduje się w Centralnym Laboratorium Kryminalistycznym Policji.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Czy wystarczająca odpowiedź?

Zastępca dyrektora CLKP mł. insp. Kamil Starzomeczyk:

Tak, jeśli chodzi o krajowy punkt dostępu, to pojęcie jest przywołane w rozporządzeniu unijnym i pod pojęciem krajowego punktu dostępu kryje się system biometryczny AFIS.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Czyli to nie jest podmiot?

Sekretarz stanu w MSWiA Tomasz Szymański:

Musieliśmy zgodnie z rozporządzeniem wyznaczyć miejsce, które jest de facto podmiotem obsługującym system AFIS, w ramach którego prowadzony jest ten system.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dobrze, dziękuję bardzo. Czy Biuro Legislacyjne ma jeszcze jakieś pytania? Nie? Dziękuję.

W takim razie szanowni państwo, mam pytanie do państwa posłów. Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia art. 2? Nie widzę, zatem rozpatrzony.

Przechodzimy do art. 3, Biuro Legislacyjne.

Legislator Jakub Bennewicz:

Pierwsza kwestia, jeszcze w nawiązaniu do tego, o czym mówiła pani dyrektor.

Jeżeli państwo chcą dokonać zmian, jak te „kolorowe” kopie czy cokolwiek innego, to potrzebne są poprawki podpisane przez trzech posłów, bo to są kwestie merytoryczne. Biuro Legislacyjne nie poprawi tego w ramach upoważnienia, bo to wymaga poprawki merytorycznej. To pierwsza taka kwestia.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

To w takim razie mam propozycję i wejść panu w słowo, żeby ta poprawka była przygotowana do drugiego czytania. Dobrze? Dziękuję.

Legislator Jakub Bennewicz:

Natomiast jeśli chodzi o art. 3 ust. 4, to jest akurat dosyć drobna kwestia, być może redakcyjna, ale też może mieć wymiar merytoryczny. Chyba „organy, o których mowa w art. 4 ust. 1”, nie są administratorem, a są administratorami, bo jest ich wiele, a poza tym chyba nie „w odniesieniu do informacji, w tym danych osobowych”, ale są po prostu administratorami danych osobowych.

I to samo w ust. 3, tam też jest mowa o tym, że „Komendant Główny Policji jest administratorem informacji, w tym danych osobowych”. Chyba chodzi o to, że jest się administratorem danych osobowych – tak się nam wydaje, ale to też jest kwestia merytoryczna.

Jeśli chodzi o ust. 5 pkt 1, tam mówimy o „przetwarzaniu danych na potrzeby systemu Eurodac, a w szczególności przesyłaniu danych”, między innymi zgodnie z art. 38 ust. 1 rozporządzenia. Natomiast ten przepis nie mówi o przesyłaniu danych, a o zapewnianiu ich jakości. Więc pytanie, czy to odesłanie akurat do tego przepisu w tym kontekście jest prawidłowe.

Następnie w pkt 2 mówimy o systemach teleinformatycznych. Nie precyzujemy jakich. Pytanie, czy będzie to wystarczająco precyzyjne, czy będzie jasne, o jakich systemach teleinformatycznych mówimy, zwłaszcza że jest ich wiele.

I pkt 4 to jest pierwszy z przypadków, kiedy coś takiego występuje w projekcie. Jest ich bardzo dużo, więc nie będziemy tego wszystkiego wymieniać. Natomiast jest to tak zwane odesłanie kaskadowe, czyli jednostki operacyjnej, tutaj wymieniamy przepis, a w tym przepisie jest odesłanie jeszcze do innego przepisu. To nie jest prawidłowa technika legislacyjna, ale nie mamy szansy tego poprawić w takim czasie.

Następna kwestia, pkt 5 – tam jest obsługa krajowego zbioru danych biometrycznych. Pytanie, czy będzie jasne, co to znaczy, na czym ta obsługa będzie polegała. Ja też od razu antycypuję troszkę państwa odpowiedź – my sobie zdajemy sprawę z tego, że państwo będą wiedzieli, jak stosować te przepisy, ale legislacyjnie przepisy powinny być precyzyjne, jasne, z samych przepisów powinno wynikać, co się rozumie przez pewne pojęcia. Stąd nasze pytanie dotyczące tej obsługi.

I kolejna rzecz to jest ust. 6 pkt 2. Tam jest mowa o „zapewnieniu sprawnego działania i bezpieczeństwa krajowego punktu dostępu”. Pytanie, czy to się merytorycznie będzie czymś różniło od tego, co jest w pkt 1, czyli „zapewnianiu technicznego funkcjonowania i utrzymania krajowego punktu dostępu”, bo wydaje się, że to się w tym powinno mieścić.

Teraz, jeśli chodzi o pkt 3 i 4, tam jest mowa kolejno o współpracy z organami oraz współpracy z agencją eu-LISA. Tu również zwracamy uwagę na to, że z tych przepisów nie wynika, na czym miałyby polegać ta współpraca.

I jeszcze koledze oddaję głos.

Legislator Tomasz Czech:

Pierwsza rzecz: jeżeli chodzi o art. 3 ust. 3, to kolega nawiązał do tego, czy tu powinno być „administratorem informacji, w tym danych osobowych”, czy danych, czy samych danych osobowych. Oczywiście zdajemy sobie sprawę, że w ustawodawstwie również są takie przepisy ustaw, m.in. ustawy o Służbie Więziennej, gdzie tak szeroko jest to precyzowane, aczkolwiek zarówno rozporządzenie, jak i państwa ustawa posługuje się czasami pojęciem danych, czasami danych osobowych, czasami, jak w tym przypadku, informacji. Czy rzeczywiście w tym przypadku tak szerokie określenie administratora jest właściwe i czy to będzie pasować z pozostałymi przepisami ustawy i z rozporządzenia europejskiego.

Druga rzecz: jeżeli chodzi o ust. 4, to pani z Policji już wyjaśniła, jeżeli chodzi o te organy, nie będę drugi raz mówił à propos wątpliwości co do tego, czy możemy szefa Policji, ewentualnie Straż Graniczną, nazywać organami – to zostało wyjaśnione. Natomiast jeżeli chodzi o ust. 4, mamy tu doprecyzowanie, że w szczególności umożliwiają osobie, której dane dotyczą, realizację prawa do dostępu do danych osobowych itd. Wydaje się, że to powinno być w przepisie szczególnym, który wskazuje, w jaki sposób pracuje administrator danych, czyli ewentualnie jak udostępnia określone dane, a nie w przepisie, gdzie właściwie wskazuje się tylko ogólnie, kto jest administratorem danych.

Jeżeli chodzi o ust. 5 pkt 1, tu macie państwo odesłanie do art. 37 ust. 4 i 5 rozporządzenia, gdzie z jednej strony w ust. 4 jest mowa jedynie o numerze referencyjnym ogólnie, a w ust. 5 jest tylko mowa, że eu-LISA ustanawia procedury techniczne, aby Eurodac otrzymywał jednoznaczne dane. Czy na podstawie tych przepisów będzie można zrealizować to zadanie, o którym mowa w pkt 1? Czy w ogóle te przepisy w jakiś sposób pomagają przy weryfikowaniu otrzymanych wyników porównań?

Następnie, jeżeli chodzi o pkt 3, tu jest mowa o „wykonywaniu porównań danych biometrycznych z danymi Eurodac na potrzeby ochrony porządku publicznego zgodnie z art. 33 ust. 3”. Jak popatrzymy na art. 33 ust. 3, tam jest również mowa o danych alfanumerycznych. Czy rzeczywiście chodzi tylko o dane biometryczne, czy nie należałoby nawiązać do tych danych alfanumerycznych? Dziękuję, to już tyle.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Bardzo proszę.

Sekretarz stanu w MSWiA Tomasz Szymański:

Bardzo proszę, pani dyrektor.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Pani dyrektor, tak?

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

Dziękuję bardzo. Szanowni państwo, w kontekście administrowania komendant główny jest administratorem informacji, w tym danych osobowych. Przepis jest zbieżny z przepisem, który w ustawie o Policji dotyczy przetwarzania danych daktyloskopijnych. I w tym przepisie jest mowa o informacjach, w tym danych osobowych. W związku z tym chcielibyśmy przepis pozostawić właśnie w tej formie.

Omówię poszczególne punkty – art. 4, w którym jest mowa o tym, że organy, o których mowa w art. 4 ust. 1, są administratorami informacji, w tym danych osobowych, które pobrały. To jest szczególna forma działania tych podmiotów, bo one pobierają dane i nimi dysponują. Realizacja prawa do dostępu do danych osobowych i sprostowania będzie wykonywana właśnie przez te organy.

Co do art. 5, czyli przetwarzania danych na potrzeby systemu Eurodac – przepisy są dla nas jasne i spójne, dotyczą realizowanych zadań przez ekspertów zatrudnionych przez CLKP. Tu będą osoby o szczególnych kwalifikacjach, które będą realizowały kolejne etapy manualnego porównywania danych daktyloskopijnych. Odwołujemy się tu do kwestii, które są już uregulowane w rozporządzeniu.

Nie wiem, jaka tu była wątpliwość, przepraszam, jeśli chodzi o art. 3 ust. 5 pkt 3, z danymi „na potrzeby ochrony porządku publicznego zgodnie z art. 33” ...

Legislator Tomasz Czech:

Mogę ewentualnie powtórzyć, jeżeli to pomoże.

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

Tak, panie mecenasie.

Legislator Tomasz Czech:

Zastanawiam się, czy to ma dotyczyć tylko wykonywania porównań danych biometrycznych, czy również danych alfanumerycznych. Jeżeli chodzi o dane alfanumeryczne, tu akurat nie ma mowy o porównaniu.

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

Panie mecenasie, eksperci będą porównywali tylko dane biometryczne, czyli ci, którzy pracują w CLKP jako specjaliści, eksperci.

Jeżeli chodzi o zapewnienie sprawnego działania w kontekście obsługi technicznej, to powiem tak, są to dwie różne rzeczy i przepis jest dla nas stosowalny. To pozwoli sprawnie działać, a podobne rozwiązania mamy zawarte w ustawie o Systemie Informacyjnym Schengen, systemie informacji wizowej, bo czym innym jest zapewnienie obsługi technicznej, a czym innym sprawne działanie, szybkie i skuteczne.

Współpraca w zakresie zapewnienia łączności. Te punkty, o których mówimy, czyli współpraca z organami, o których mowa w art. 4, w zakresie zapewnienia łączności z krajowym punktem dostępu, a także współpraca z agencją eu-LISA, to są rozwiązania, które wynikają po części z rozporządzenia, a po części z obszarów technicznych, które otrzymujemy jako rozwiązania nie o charakterze prawnym, ale zalecenia co do funkcjonowania systemów. W związku z tym zarówno współpraca ze strony NAP Eurodac z organami, na przykład ze Strażą Graniczną, jak i w drugą stronę, czyli z agencją eu-LISA.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję bardzo. Czy do tego artykułu Biuro Legislacyjne uznaje te wyjaśnienia? Czy państwo posłowie do art. 3 mają jeszcze jakieś uwagi? Sprzeciw? Nie widzę. W takim razie art. 3 przyjęliśmy.

Przechodzimy do art. 4, Biuro Legislacyjne.

Legislator Jakub Bennewicz:

Tu chciałbym państwu zwrócić uwagę na pewną istotną kwestię, mianowicie w ust. 1 mówimy o bezpośrednim dostępie do danych zapisanych w systemie Eurodac. Zwracamy uwagę na to, że państwo umieścili w art. 2 definicję „dostępu bezpośredniego”. I teraz pytanie do państwa, bo tym określeniem „bezpośredni dostęp” do różnych danych, systemów, posługują się państwo w całym projekcie wiele razy, chociażby w ust. 2 tego samego artykułu, ale też w innych przepisach. Czy to jest ten sam „bezpośredni dostęp” co „dostęp bezpośredni”, który został zdefiniowany? Jeżeli tak, to powinni państwo posługiwać się jednolicie w całej ustawie pojęciem „dostępu bezpośredniego” i już nie pisać, do czego on jest, bo został wcześniej zdefiniowany. A jeżeli nie jest to samo, to znaczy, że definicja jest błędna, dlatego że definicja tak sformułowana powoduje, że każdy zwrot „bezpośredni dostęp” i „dostęp bezpośredni” powinien oznaczać to, co w definicji. To jest pytanie do państwa. Biuro Legislacyjne tego nie może poprawić, bo my nie wiemy, czy to jest to samo merytorycznie, czy nie.

I kwestie organów, to już o tym mówiliśmy, że Policja, Straż Graniczna jako cała formacja i szef urzędu jako organ. Oddaję głos koledze.

Legislator Tomasz Czech:

Jeżeli chodzi o „bezpośredni dostęp” do danych zapisanych w systemie Eurodac, to w art. 4 ust. 1 wskazuje się, że ten „bezpośredni dostęp” następuje do danych zapisanych, jak powiedziałem przed chwilą, w systemie Eurodac. Na przykład w ust. 2 mówimy, że to uprawnienie do „bezpośredniego dostępu” do danych Eurodac. Już nie używamy tego innego sformułowania. Tak jest kilka razy, nie będę powtarzał, w ramach całego projektu, różnie używa się te pojęcia. Czy chodzi o to, że są to inne dane, np. dane, które są zapisane w systemie, to jest najszersze

pojęcie? Jeżeli chodzi o dane Eurodac, to takie, jak w definicji i jest tam jeszcze kilka innych sformułowań. Czy celowo zostało to inaczej sformułowane?

Jeżeli chodzi o ust. 2 – tam jest taki przepis, który mówi o tym, że „w związku z rozpatrywaniem wniosku o wydanie zezwolenia na podróż zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady...” itd. Czy to rzeczywiście chodzi o art. 8 ust. 2? Jak sprawdzałem, to wydaje się, że jest tam mowa o jednostkach krajowych ETIAS i jest wskazane, za co odpowiadają. Czy rzeczywiście ten przepis ma mieć zastosowanie do procedury z art. 4 ust. 2? Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję. Kto będzie wyjaśniał? Pani dyrektor, proszę.

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

Tu się zgadzamy z panami mecenasami co do tej wątpliwości związanej z definicją „dostępu bezpośredniego”. Ten „dostęp bezpośredni” to jest rzeczywiście dostęp, który został zdefiniowany w art. 2. Ja rozumiem, panie mecenasie, że to byłaby poprawka merytoryczna dla panów. Wydaje się, że będziemy musieli, panie mecenasie, dokonać tej poprawki.

A jeżeli chodzi o kwestie organów, to już rozmawialiśmy, to są te organy, które są wyznaczone na podstawie rozporządzenia, a nie w rozumieniu organów w systemie polskiego prawa. I jeszcze kwestia art. 8 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego. To jest poprawne odesłanie i na ten moment bez zmian.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję bardzo. Czyli rozumiem, że będzie przygotowana poprawka, ale do końca posiedzenia Komisji państwo nie jesteście w stanie jej przygotować. Zastanawiam się, w jaki sposób będziemy mogli przystąpić do drugiego czytania. Właśnie, jutro trochę nam to się pokomplikuje czasowo.

Sekretarz stanu w MSWiA Tomasz Szymański:

W międzyczasie wystąpiłem o zmianę godziny rozpatrywania tego projektu w drugim czytaniu. Być może skorelujemy wszystko tak, że przygotujemy poprawki. Jeżeli się uda, dzięki uprzejmości pana marszałka, przyspieszyć ten punkt, żebyśmy mogli przeprzeć w drugim czytaniu, to na posiedzeniu Komisji będzie można przyjąć poprawki, żeby to miało ręce i nogi.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dobrze, dziękuję bardzo. Proszę o taką próbę, ale będzie to jutro po drugim czytaniu na sali sejmowej dosyć skomplikowane dla Biura Legislacyjnego.

To na razie zostaje w tym kształcie, w którym jest art. 4. Czy przyjmujemy, czy jest sprzeciw państwa posłów? Nie widzę. W takim razie rozpatrzyliśmy.

Artykuł 5, Biuro Legislacyjne.

Legislator Jakub Benniewicz:

Tu też będzie, proszę państwa, trochę problemów, będziemy starali się zwracać uwagę na te szczególnie istotne. Jeśli chodzi o ust. 1 w art. 5, mówimy tu o porównywaniu danych z danymi Eurodac. Znowu zwracamy uwagę na to, że nie wiemy, o jakich danych mówimy, zwłaszcza że definiujemy różne dane, różne rodzaje, a tu mówimy generalnie o danych. To jest pierwsza kwestia.

Proszę państwa, ust. 2, 3, 4, naszym zdaniem, w tych przepisach, jest dokładnie to samo, co wynika z przepisów rozporządzenia, do których odsyłamy. Te przepisy mają chyba charakter czysto informacyjny. Nie wnosimy tu nic, co by nie wynikało z rozporządzenia.

Następnie ust. 5 – „organy, o których mowa w ust. 1, wyznaczają jednostki operacyjne”. To jest dosyć istotna kwestia, ponieważ przepis nie mówi o tym, w jakim terminie i w jakiej formie wyznaczają i co się stanie, jeśli nie wyznaczają? Czy da się stosować, wobec tego zarówno rozporządzenie, jak i potem ustawę? Tutaj nie ma żadnych obwarowań, jeśli chodzi o te zagadnienia.

Jeszcze taka kwestia legislacyjna, ona występuje praktycznie w każdym ustępie. Jeśli chodzi o „jednostki operacyjne”, w każdym ustępie mówimy o nich trochę inaczej. W ust. 5 mówimy o „jednostkach operacyjnych”, o których mowa w art. 5 ust. 3 rozporządzenia. W ust. 6 mówimy o „jednostkach operacyjnych organów”, o których mowa w ust. 1. Prawdopodobnie to są te same „jednostki organizacyjne”. Potem mówimy o nich z odesłaniem, czasem nie, czasem z odesłaniem do rozporządzenia, czasem do ustawy. Legislacyjnie, jeśli mówimy cały czas o tym samym, to powinniśmy o tym mówić tak samo. To będzie problem, który wystąpi jeszcze wielokrotnie, jeśli chodzi o ten projekt.

Ustęp 7 – „organ weryfikujący wyznacza”, tu w poszczególnych formacjach odpowiedni komendant i ta sama kwestia. Kiedy wyznaczy, w jakiej formie wyznaczy, co, jeśli nie wyznaczy?

Ustęp 8 – to jest kwestia jednostek organizacyjnych. Następnie ust. 8 pkt 2 – mówimy o tym, że do zadań organu weryfikującego należy „przekazywanie wniosków o porównywanie danych z danymi Eurodac do NAP Eurodac”. To jest to, o czym już wspominałem. W definicji NAP Eurodac jest dokładnie to samo, ale trochę inaczej, bo tam mówimy o przesyłaniu wniosków, tu mówimy o przekazywaniu. Pytanie, czy nie powinniśmy wykreślić tego fragmentu z definicji, skoro mówimy dwa razy o tym samym, ale nieco inaczej.

Jeśli chodzi o pkt 3 – w kontekście warunków odsyłamy do art. 33 ust. 1 głównego rozporządzenia. Natomiast w kontekście warunków raz odsyłamy do całego art. 33, czasem odsyłamy do ust. 1. To należałoby ujednolicić. Czasem mówimy o warunkach w ogóle bez niczego, bez żadnego odesłania. Pytanie, czy to są te same warunki. Jeśli tak, to też należałoby to jednolicie formułować.

Proszę państwa, jest dosyć istotny problem ust. 9. Mówi on o tym, że porównanie danych z danymi Eurodac itd. „przy użyciu danych biometrycznych lub alfanumerycznych wykonuje się za pośrednictwem NAP Eurodac”. Tymczasem z art. 3 ust. 5 pkt 3 wynika, że to właśnie NAP Eurodac to robi, czyli to się nie odbywa za jego pośrednictwem, tylko to jest właśnie jego zadanie. Więc pytanie, jak się mają te dwa przepisy do siebie?

Po czym proszę państwa, ust. 11 mówi o tym, że Centralne Laboratorium Kryminalistyczne Policji prowadzi wykaz organów, o których mowa w ust. 1, tylko że te organy wynikają wprost z ustawy. Czy jest sens, żeby CLKP prowadziło taki wykaz? Zwłaszcza że z przepisu wynika tylko tyle, że jest to wykaz organów, czyli nazwy tych organów. Nie ma mowy o tym, co jeszcze w tym wykazie miałyby się znaleźć. I dalej mowa o tym, że prowadzi ten wykaz zgodnie z art. 5 ust. 2 i 3 rozporządzenia. Tymczasem w tamtych przepisach mowa jest wyłącznie o tym, że prowadzi się wykazy, więc nie da się ich prowadzić zgodnie albo niezgodnie z tymi przepisami, bo nie ma tam żadnych zasad prowadzenia tych wykazów. Po prostu jest mowa o tym, że się je prowadzi.

I ostatnia kwestia, ust. 12 – mówi o tym, że CLKP powiadamia Komisję Europejską, a na końcu: „zgodnie z art. 61 ust. 1 rozporządzenia”. Jak spojrzymy do tego przepisu, do którego odsyłamy, jest tam mowa o tym, że trzeba było to zrobić do 12 września 2024 r. Nasuwa się pytanie, czy możemy w ustawie, którą teraz uchwalamy, napisać, że robimy to zgodnie z tym przepisem, skoro jest tam data, która już minęła?

I oddaję głos koledze.

Legislator Tomasz Czech:

Oprócz uwag, które już zgłosił kolega, zwracam uwagę na ust. 3, gdzie posługujemy się takim bardzo nieostrym pojęciem „wyjątkowo naglących przypadków”. Rozumiem, że jest to pojęcie z rozporządzenia, aczkolwiek nie jest jasne, jakich sytuacji dotyczy, zwłaszcza że to są ważne kwestie związane z realizacją tego przepisu.

Jeżeli chodzi o „jednostki operacyjne organów”, o których mowa w ust. 1, to kolega mówił i pani wyjaśniała, że są to organy wyznaczone, czyli tu wskazuje się między innymi Policję oraz inne organy, które mają prawo do porównywania danych. A samo porównanie następuje za pośrednictwem, nie tyle przy pomocy, tylko dokonują tego porównania już określone jednostki operacyjne, które są wskazane w Policji. I takie pytanie, dlaczego nie można tego wyraźnie wskazać, tylko raz, że wskazujemy, że to organy, a potem, że jednostki operacyjne Policji faktycznie dokonują tych czynności, o których mowa w ustawie? Pani już nawiązała do tego, w związku z tym nie będę o to pytał.

Jeżeli chodzi o ust. 6, to mowa jest o tym, że „jednostki operacyjne organów [...] występują z wnioskami, o których mowa w ust. 2–4, za pośrednictwem organu weryfikującego”. Podczas gdy w rozporządzeniu wskazuje się, że to jednostki operacyjne organów występują za pośrednictwem punktu kontaktowego. I pytanie, czy procedura będzie wyglądała w ten sposób, że jednostki operacyjne zgłaszają się do organu weryfikującego, który następnie kontaktuje się z NAP-em obsługującym punkt kontaktowy i w ten sposób będą obsługiwane wnioski? W ust. 8 mamy różne odesłania, ale o tym mówił kolega.

Jeżeli chodzi o art. 8 pkt 5, tu mówimy o numerze referencyjnym, o którym mowa w art. 37 ust. 3 rozporządzenia. Czasami dodajemy w ustawie przepis, który precyzuje, o który numer referencyjny chodzi, a czasami nie. Rozumiem, że państwa intencją było to, że w tym miejscu

ma być akurat ten numer referencyjny, a w każdym innym przypadku to jest inny numer referencyjny, o którym chodzi w konkretnym postępowaniu. I to tyle. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję. Dużo tego było.

Bardzo proszę.

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

Dziękuję bardzo. Wyjaśnię istotę przepisu w art. 5: „Uprawnienie do występowania z wnioskiem o porównanie danych z danymi Eurodac na potrzeby ochrony porządku publicznego...” mają poszczególne służby. To są organy upoważnione na podstawie rozporządzenia, czyli na podstawie art. 5. Te organy mogą występować z wnioskami o porównanie danych za pośrednictwem NAP-u, przy pośrednictwie – taka ścieżka dostępowa – swojego organu weryfikującego, do którego wyznaczenia są zobowiązani. Tak naprawdę występuje jednostka operacyjna wyznaczona przez organ upoważniony. Organem upoważnionym jest Policja. Policja wyznacza jednostki operacyjne, wyznacza również organy weryfikujące. I na organie weryfikującym ciąży obowiązek – on ma być niezależny od jednostki operacyjnej – sprawdzenia prawidłowości, poprawności podstaw. To on będzie się komunikował bezpośrednio z punktem NAP, choć występuje o to jednostka operacyjna. Te przepisy, ta ścieżka dostępowa są zrozumiałe zarówno dla nas, jak i dla tych podmiotów, które będą to realizowały. Chciałam tylko zaznaczyć, że dotychczasowe rozwiązania, które są po części w ustawie o Policji, po części były regulowane porozumieniami, to system Eurodac w bardzo ograniczonym zakresie działał i działa. I ścieżka dostępowa była i jest wykorzystywana, może jeszcze nie w tak szerokim zakresie, jak będziemy mogli z tego systemu korzystać – zakres danych w systemie będzie znacznie szerszy.

Jeśli chodzi o nagłe przypadki, to są te, o których mowa w rozporządzeniu. Są to kwestie związane z poważnymi przestępstwami. Są to na przykład przestępstwa terrorystyczne i nie będzie budziło wątpliwości, że to będą te nagłe przypadki i co będzie pomijane, by móc w trybie pilnym, bez weryfikowania dodatkowo poszczególnych systemów, występować z wnioskiem o porównanie tych danych z danymi Eurodac.

Pan mecenas mówił jeszcze o wyznaczonych jednostkach operacyjnych. Organ, o których mowa w ust. 1 informują Centralne Laboratorium Kryminalistyczne Policji o wyznaczonych jednostkach operacyjnych i organach weryfikujących. W przypadku Straży Granicznej to Straż Graniczna wyznaczy jednostki operacyjne i wyznaczy u siebie organ weryfikujący oraz będzie zobowiązana do przekazania tej informacji do CLKP.

Przepis, o którym pan mecenas mówił, art. 61 ust. 1 rozporządzenia, został już w części skonsumowany, ale jednocześnie jest tam mowa o aktualizacji. W związku z tym Polska dotrzymała terminów. Te jednostki operacyjne, organy weryfikujące zostały przekazane, natomiast zgodnie z rozporządzeniem Centralne Laboratorium Kryminalistyczne Policji – ten podmiot jest wyznaczony – będzie cały czas prowadzić wykaz organów, o których mowa, czyli jednostek operacyjnych. Rozumiem, że ustawowo tak mamy określony krąg tych organów, ale taki obowiązek wynika dla z rozporządzenia, w związku z tym będziemy to realizować na zasadach, które są w rozporządzeniu. W terminie przekazaliśmy informację. Każda aktualizacja będzie robiona na podstawie art. 61, czyli zmiana w zakresie organu, jednostki operacyjnej, zmiana w zakresie organu weryfikującego. Być może będziemy za jakiś czas zmieniać tę ustawę i poszerzać krąg organów upoważnionych. Tak że te przepisy służą wykonaniu rozporządzenia.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

To już koniec wyjaśnień, czy jeszcze są jakieś punkty do wyjaśnienia? Jeszcze chwilę.

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

W zakresie zadań organu weryfikującego ogólne warunki weryfikowania wniosków wynikają z art. 33 rozporządzenia. Natomiast brak spełnienia poszczególnych warunków, wtedy to są czynności dla organu, czyli odmowa przekazywania w sytuacji, w której nie zostały spełnione już poszczególne warunki z art. 33, w tym przypadku ust. 1, rozporządzenia.

Pan mecenas pytał jeszcze o numer referencyjny. To jest ten jeden numer referencyjny, o którym mowa w art. 37 ust. 3 rozporządzenia. Wiem, że jednolitość jest wskazana, ale czy w tym przypadku będzie to budziło wątpliwości?

Numer referencyjny funkcjonuje od 2015 r.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Czy wszystko? Jak rozumiem, do art. 5, do uwag przedstawionych przez Biuro Legislacyjne, nie wnosicie państwo żadnych zmian do projektu w związku z uwagami Biura Legislacyjnego. Dobrze.

To jeszcze raz proszę Biuro Legislacyjne.

Legislator Jakub Bennewicz:

Tak krótko: to generalnie, jeśli chodzi o odesłanie w ust. 12 do art. 61 ust. 1, to absolutnie nie wynika z przepisu, żeby on miał dotyczyć aktualizowania, bo tu jest mowa tylko o powiadomieniu Komisji Europejskiej – to tak na marginesie.

Jeśli chodzi o jednolitość odesłania, czy do numeru referencyjnego, czy do jednostek operacyjnych, to rzecz nie w tym, czy to będzie budziło wątpliwości, tylko legislacyjnie mówimy inaczej w każdym przepisie, być może o tych samych kwestiach, więc z legislacyjnego punktu widzenia to powinno być ujednolicane. To tylko tyle, ale to już nie będziemy się do tego odnosić. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dobrze, dziękuję bardzo. W takim razie czy państwo posłowie do art. 5 wnosicie jakieś uwagi? Nie widzę, zatem rozpatrzyliśmy.

Artykuł 6, Biura Legislacyjnego.

Legislator Jakub Bennewicz:

Jeśli chodzi o art. 6, to proszę zwrócić uwagę, tam w pkt 3 mówimy o czymś takim jak „ogólna ocena osoby, której dane dotyczą, w szczególności w świetle wcześniej popełnionych przestępstw, pozwala przypuszczać, że osoba ta może w przyszłości popełnić czyn zabroniony będący przestępstwem”.

My sobie zdajemy sprawę z tego, że takie sformułowanie funkcjonuje już w systemie prawa, natomiast jest to dosyć karkołomne sformułowanie mówiące o tym, że mamy dokonać jakiejś ogólnej oceny, na podstawie której możemy przypuścić, że ktoś może w przyszłości popełnić przestępstwo. I czy będzie to jasne, jak takiej oceny dokonać?

Oddaję głos koledze.

Legislator Tomasz Czech:

Jeżeli chodzi o art. 6, to mam taką wątpliwość, ponieważ tworzy się tu przepis na taką sytuację szczególną, czyli że w przypadku, kiedy mówimy o „szczególnych pilnych porównaniach”, to wskazuje się pewien katalog okoliczności, które będą uzasadniały te „szczególnie pilne porównania”.

Czyli mówimy o sytuacji szczególnej, jednocześnie wskazujemy jakieś okoliczności, które jednak nie są katalogiem zamkniętym, tylko wskazuje się, że przynajmniej jedna z tych okoliczności musi zajść. A oprócz tego rozumiem, że państwu chodzi o to, żeby też inne okoliczności, które zajdą w sytuacji szczególnej, również będą uzasadniały te „szczególne pilne porównania”.

Czy to będzie jasne, o jakie sytuacje chodzi i czy nie należałoby w przepisie uregulować tych wszystkich kwestii, postarać się przynajmniej jak najbardziej szczegółowo ten katalog zamknąć i wskazać, o jakie sytuacje chodzi. Zwłaszcza że w tym katalogu znajdują się pewne bardzo ogólne sformułowania, chociażby w pkt 6 „zachodzi potrzeba ochrony dobra prawnego osoby małoletniej”. Też jest to bardzo szerokie pojęcie i nie wiem, czy będzie jasne, o co w tym przypadku chodzi. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję bardzo. Proszę, pani dyrektor.

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

Jeśli chodzi o zamknięcie katalogu, to nie zamknijemy tego katalogu. I trzeba pamiętać o tym, że ten przepis jest skorelowany z przepisem dotyczącym Eurodacu i rozpoznawania wniosków jako pierwszych, czyli kolejności rozpoznawania wniosków w ramach systemu. W związku z tym katalog jest obecnie w dużej mierze wypełniony.

Natomiast nie jesteśmy w stanie przewidzieć takich sytuacji, które będą rzeczywiście skutkowały koniecznością dokonania szczególnie pilnych porównań. Ten przepis i te pilne porównania mają znaczenie tylko dla rozpoznawania tych wniosków przez Eurodac. Nie pomijamy w tych procedurach niczego, bo jeżeli je pominiemy, to musimy je wyjaśnić i potem uzupełnić. A tych porównań dokonujemy tu i teraz. W tym momencie Eurodac, do którego wpływa znaczna liczba wniosków, będzie rozpoznawał te wnioski w pierwszej kolejności.

Natomiast „ogólna ocena osoby, której dane dotyczą”, przyznamy szczerze, to jest przepis, analogiczny do przepisu funkcjonującego obecnie. Jest to przepis z ustawy o systemie informacyjnym Schengen, systemu informacji wizowej, art. 3 pkt 11 i obecnie nie budzi on wątpliwości, jest w systemie prawnym. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję bardzo za to wyjaśnienie.

Bardzo proszę, pan poseł Łacki.

Poseł Artur Jarosław Łacki (KO):

Tylko jak się to ma do pkt 3, bo jeśli mamy pkt 1, 2, nawet 6, to tutaj jest to zawężone. Zachodzi potrzeba ochrony dobra prawnego osoby małoletniej i tym się można posłużyć. Ale zasadniczo pkt 3, to wszystko można w niego włożyć. Czyli pkt 3 nie jest wyraźny, nie jest zawężony. Sami sobie robicie problem, bo każdy będzie mógł się powołać na pkt 3, bo będzie chciał być pierwszy w kolejce do porównania.

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

Zgadzam się z panem posłem.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Tak, chciałam właśnie udzielić pani głosu.

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

Przepraszam.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Proszę.

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

Zgadzam się z panem posłem, że rzeczywiście mogłoby to rodzić nadużycia, gdyby nie organy weryfikujące, które też będą dokonywały oceny, czy rzeczywiście zachodzą takie okoliczności oraz odpowiedzialność organu weryfikującego do przekazywania wniosków w tym trybie. To jest, jak powiedziałam, kwestia tego, w jakim terminie będzie rozpoznawał Eurodac te wnioski.

Poseł Artur Jarosław Łacki (KO):

Organ weryfikujące, czy programy? Bo nie usłyszeliśmy.

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

Organ weryfikujące. Organ weryfikujące wyznaczone w poszczególnych organach upoważnionych. W związku z tym jednostka operacyjna, która uzna, że ogólna ocena tej osoby wskazuje na potrzebę zastosowania pilnego trybu, będzie jeszcze weryfikowana przez organ weryfikujący i przekazana do NAP-u. Myślę, że takie kompetencje, takie uprawnienia jednak powinny pozostać w służbach i umożliwienie tej pilności nie powinno być nadużywane. W każdej sytuacji i tak będziemy przeszukiwać pozostałe systemy zgodnie z przepisami, bo takowe sprawdzenia muszą być również dokonywane, nie tylko sam Eurodac. Po prostu to nam trochę tylko przyspieszy pracę.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Proszę, pan poseł Siarka jeszcze.

Poseł Edward Siarka (PiS):

Proszę wybaczyć, ale my jako posłowie musimy jednak na to zwrócić uwagę, bo jeśli państwo mówicie o ogólnej ocenie osoby: stoi przede mną strażnik i on dokonuje mojej oceny, że ja mogę potencjalnie dokonać przestępstwa. A mówimy tutaj o cudzoziemcu, w różnych sytuacjach – to dla mnie jest trudne do zweryfikowania, o czym tak na dobrą sprawę my tutaj mówimy. Podejrzewamy daną osobę, że może popełnić czyn zabroniony. Dokonujemy ogólnej oceny. Czy rzeczywiście strażnik Straży Granicznej, jak stoi przed nim cudzoziemiec, może dokonywać takiej oceny i weryfikacja dokonuje się na tej podstawie? A więc mam duże wątpliwości, ale nie mamy tu poprawki. Wydaje mi się, że to wszystko jest bardzo nieprecyzyjne i stwarza duże możliwości do dowolności, a jednocześnie te przepisy bardzo mocno ingerują w różnego rodzaju prawa. Są wątpliwości.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Tak, z jednej strony rozumiem te wątpliwości i absolutnie je podzielam w dużej części, ale z drugiej strony istnieje potencjalne zagrożenie, któremu, jeśli się nie zapobiegnie, to może mieć takie skutki, że potem będziemy mieli pretensję do służb, że nie zareagowały w porę, mimo że np. przeszłość danej osoby sugerowała, że może to nastąpić. Mieliśmy parę aktów dywersji czy sabotażu na infrastrukturę w Polsce, gdzie tego typu sprawy miały miejsce i to podnosiliśmy.

Sekretarz stanu w MSWiA Tomasz Szymański:

Jeżeli można, przepraszam.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Proszę, panie ministrze.

Sekretarz stanu w MSWiA Tomasz Szymański:

Szanowni państwo, pamiętajcie, że te przepisy nie funkcjonują w próżni prawnej i pamiętajcie, że mamy systemy wielkoskalowe, które funkcjonują. Tak jak Entry/Exit System, jest to system teleinformatyczny, który jest zastosowany i skorelowany, bo one są interdyscyplinarne, będą połączone i tak mają działać.

Na tych samych przepisach bazują wszystkie kraje w strefie Schengen. Dlatego nałożenie pewnych ram ograniczających działanie służb w stosunku do obywateli państw trzecich i bezpaństwowców, bo o takich mówimy, może nieść ryzyko, o którym mówi pani. Enumeratywne wyliczenie katalogowe, jakie czynności powinny być zastosowane, mogą spowodować hipotetyczną sytuację niepełności, jeżeli coś się stanie.

Bardzo ważnym jest organ weryfikujący, o czym mówiła pani dyrektor – tam nie ma dowolności. To są systemy predykcyjne do zastosowania w ramach sztucznej inteligencji, kiedyś – ten przepis jest skopiowany, bo system prawny to umożliwia – sztuczna inteligencja, wykorzystując swoje silniki i narzędzia, będzie mogła wytypować osoby, które będą podlegały dodatkowej ocenie. Na tym etapie Straż Graniczna ma do czynienia z osobą stawiającą się na granicy, bo chodzi tu o czynności pierwszej kontroli. I to trzeba powiedzieć w jasny sposób, chodzi o pierwszą czynność, jeżeli mamy już osobę oznaczoną, ona jest już w systemie i to też wymaga sprawdzenia.

Natomiast pamiętajcie państwo, że mamy jeszcze weryfikację w organie, który będzie ją przeprowadzał. Jest również organ weryfikacyjny, który ostatecznie potwierdza konieczność przeprowadzenia tej kontroli.

Pani dyrektor.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Proszę bardzo.

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

Chciałam tylko podkreślić, że to nie jest kwestia tego, czy w ogóle sprawdzimy. Sprawdzimy. W szczególności jest to osoba, która popełniła wcześniej przestępstwo, była skazana za popełnienie przestępstw, o których mowa w art. 607. Ten przepis dotyczy tylko pierwszej kolejności. Dokonamy sprawdzeń, szanowni państwo, natomiast mając taką osobę, która według informacji będących w naszej dyspozycji była skazana za najpoważniejsze przestępstwo: terrorystyczne, handel ludźmi, przeciwko wolności seksualnej, nielegalny obrót bronią, amunicją – ta osoba zostanie sprawdzona w systemie Eurodac. Skorzystamy z bardzo szybkiej ścieżki jako jednostka operacyjna za pośrednictwem organu weryfikującego i dokonamy tego w Eurodac w pierwszej kolejności. Wydaje nam się, że to nie jest kwestia ograniczenia praw tej osoby, to tylko kwestia tempa, w jakim to zrobimy. To jest dla bezpieczeństwa kraju.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Proszę, pan poseł Łącki jeszcze.

Posel Artur Jarosław Łącki (KO):

Zgadza się oczywiście z panem posłem Siarką, to akurat te wątpliwości, które on miał, w ogóle nie dotyczą tego artykułu.

Mam wątpliwości tego typu, bo wiemy, jak wszyscy funkcjonują. Jeśli policja, straż graniczna albo ten trzeci urząd będzie chciał mieć szybciej, to się powoła na pkt 3. Tak, czy nie tak? I narobicie sobie o wiele więcej pracy z tym związanej, bo będziecie weryfikować cztery razy

tę sprawę. A gdyby tego nie było, to już wszystko zależy od służb mundurowych. Jak oni tam wolą. Chciałbym się dowiedzieć za dwa lata, ile było takich wniosków powołujących się na art. 6 pkt 3.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Panie pośle, za dwa lata to nie będę prorokować, ale w przyszłym roku, do końca kadencji, możemy w planie pracy Komisji ująć taką informację.

Szanowni państwo, jednak polegajmy na praktykach i na faktach. Dziękuję bardzo.

Czy w takim razie do art. 6 jest sprzeciw? Nie widzę. W takim razie rozpatrzyliśmy art. 6.

Teraz proszę art. 7, Biuro Legislacyjne.

Legislator Jakub Bennewicz:

Dziękuję. Szanowni państwo, odnośnie do ust. 2: to jest upoważnienie ustawowe, więc tutaj szczegółowość jest wymagana konstytucyjnie. Upoważnienie musi być szczegółowe, więc w pkt 1, gdy mówimy znowu o danych ogólnie, to nie jest zbyt szczegółowe. Będzie wiadomo, o jakie dane chodzi, ale z przepisu to nie wynika.

Teraz, jeśli chodzi o pkt 3 lit. b, tam są wzory: „wniosku o udostępnienie danych Eurodac po uprzednim dokonaniu sprawdzenia we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację”. O tym, że jest jakieś sprawdzenie we wspólnym repozytorium danych, nie ma słowa w ustawie. Żeby coś uregulować w rozporządzeniu, muszą być materialne przepisy ustawowe na ten temat. Zdajemy sobie sprawę z tego, że przepisy materialne są porozsiewane po aktach unijnych, głównie po tym rozporządzeniu. Jednak jest taki wymóg, jeśli chodzi o hierarchię źródeł prawa, żeby kwestie uregulowane w rozporządzeniu miały umocowanie w przepisach materialnych ustawy. Tu tego nie ma.

I tak samo w lit. d, gdzie mówimy o „formularzu wyniku porównywania danych z danymi Eurodac”, też z żadnego przepisu ustawy nie wynika, że jest taki formularz.

Oddaję głos koledze.

Legislator Tomasz Czech:

Jeżeli chodzi o art. 7 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, tu między innymi wskazywaliśmy na ten numer referencyjny, który tu się pojawia. Jak rozumiem, chodzi o inny numer referencyjny, czyli chodzi o taki numer referencyjny, który się nadaje w momencie, kiedy wpływa wniosek o porównaniu danych z danymi Eurodac, ale to już jest inny numer referencyjny, niż mówiliśmy we wcześniejszym przepisie.

I takie pytanie, ponieważ te wytyczne, które są elementem każdego upoważnienia do wydania aktu wykonawczego, w tym przypadku rozporządzenia, też są takie, przepraszam, że użyję takiego sformułowania, dosyć ubogie z punktu widzenia wielu rzeczy, które mają być uregulowane w tym rozporządzeniu i czy rzeczywiście wystarczą ministrowi, żeby określić kwestie, które są poruszane w tych trzech punktach.

Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję bardzo.

Jeszcze pani posłanka Nowogórska, a potem oddam państwu głos.

Poseł Urszula Nowogórska (PSL-TD):

Mam pytanie, przepraszam, przeoczyłam poprzedni art. 6.

Tylko moje pytanie, nie sugestia, ale pytanie. Godzinę temu na sali plenarnej Sejmu mieliśmy drugie czytanie ustawy dostosowującej do systemu europejskiego ustawę o zarządzaniu kryzysowym i w niej zostały powołane nowe określenia „operator infrastruktury krytycznej” i „podmiot krytyczny”. Państwo tutaj przywołujecie w pkt 4 „istnienie zagrożenia dla życia lub zdrowia, infrastruktury krytycznej”. Czy tego nie należałoby dostosować w rozszerzeniu zapisu, czy to będzie się mieściło. Tak? ... Dobrze. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję bardzo.

To w takim razie proszę o odpowiedź na wątpliwości Biura Legislacyjnego.

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

Nie diagnozujemy tak problemów w stosowaniu tego przepisu, jeśli chodzi o pilny tryb porównywania w kontekście infrastruktury krytycznej.

Kwestie dotyczące upoważnienia ustawowego – dziękujemy za to spostrzeżenie – przyznam szczerze, że mamy już opracowane projekty rozporządzeń, są one w tej chwili na etapie uzgodnień i wydaje się, że nie powinny budzić wątpliwości. Nie budzą w tym momencie takich wątpliwości, na które wskazują panowie legislatorzy. Pewne kwestie musimy uregulować, ponieważ one są po prostu kwestiami bardzo technicznymi, wynikającymi z rozporządzenia. Wnioski o porównanie danych, wnioski o udostępnienie danych będą dokumentami, które będą określone w rozporządzeniu, ale będą funkcjonowały na poziomie nie tylko krajowym, ale europejskim.

Kwestia repozytorium danych umożliwiających identyfikację – odwołujemy się do przepisu art. 33 ust. 2 rozporządzenia. Nie możemy tego definiować ani przepisywać, ale pojawia się tu, ponieważ odsyłamy do rozporządzenia.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję bardzo. Szanowni państwo, nie ma propozycji do ewentualnych zmian w nawiązaniu do wniosków Biura Legislacyjnego. Tak? Nie ma. Dziękuję.

Czy do art. 7 państwo posłowie wnoszą sprzeciw? Nie widzę. W takim razie rozpatrzyliśmy. Art. 8. Proszę, Biuro Legislacyjne.

Legislator Jakub Bennewicz:

Dziękuję. Jeśli chodzi o ust. 2, pytanie, czy ten przepis jest dobrze sformułowany? Proszę zobaczyć, „w przypadku dokonywania wpisów przez organy”, tu są wymienione, jakie to są organy, „organy te prowadzą elektroniczny rejestr, w którym odnotowuje się” te informacje.

Pytanie, czy to nie jest tak, że ten rejestr jest prowadzony zawsze i tylko jeśli dokonuje się wpisów, to wówczas te wpisy się odnotowuje w tym elektronicznym rejestrze? Teraz przepis jest tak skonstruowany, jak gdyby rejestr miał być prowadzony wtedy, kiedy wpisuje się dane. Wydaje się, że jednak rejestr jest na stałe, tak powinno chyba to wyglądać, ale może się mylimy.

Jeśli chodzi o pkt 1 w tym samym ustępie, tam mówimy o numerze identyfikatora kadrowego. Nie ma takiego pojęcia w ustawie, nie wiadomo, co to znaczy.

Pkt 4 – „niepowtarzalny identyfikator organu nadanego przez krajowy punkt dostępu”. Nie ma przepisów materialnych o tym, że punkt nadaje taki identyfikator, a mówimy w tym przepisie o tym, że w rejestrze będzie się odnotowywało fakt nadania takiego identyfikatora, a nie ma przepisu, który by mówił o tym, że się go nadaje.

Potem pkt 5 – wprowadzenie do wyliczenia sugeruje, że te czynności, o których mówimy, to zawsze będą wpisy. Tymczasem w pkt 5 mówimy, że mamy umieścić w rejestrze „rodzaj czynności wykonanej za pośrednictwem krajowego punktu dostępu”. Pytanie, czy to nie będzie zawsze wpis?

Teraz, jeśli chodzi o ust. 3 – tu mówimy o elektronicznym rejestrze. To jest problem, o którym mówiliśmy wcześniej, że w poszczególnych dalszych ustępach będziemy mówili o tym elektronicznym rejestrze inaczej, niż mówiliśmy o nim w ust. 1. Nie odsyłamy, nie mamy skrótu, więc tym bardziej wydawałoby się, że powinien być przepis materialny, który mówi o tym, że jest taki rejestr, ktoś go prowadzi, coś się tam wpisuje, a nie na takiej zasadzie.

Teraz, jeśli chodzi o ust. 3, dalej pkt 1, tam się pojawiają kryteria wyszukiwania. Wcześniej w kontekście kryteriów wyszukiwania odsyłaliśmy do art. 3, a czasem do art. 3 ust. 1 rozporządzenia. Pytanie, czy to są te same kryteria wyszukiwania? Jeśli tak, to powinny być określone redakcyjnie tak samo. Jeśli nie, to nie wiemy, jakie to są kryteria.

Następnie ust. 5 – tu jest znowu upoważnienie ustawowe i tutaj mówimy o warunkach technicznych dokonywania wpisu danych przez organy. Zwracam państwa uwagę na to, że mamy definicję wpisu. Czy tu nie chodzi o ten wpis z definicji? Bo jeśli tak, to trzeba się posługiwać jednolicie tą definicją, a nie mówić o wpisie danych. A jeśli to nie jest to samo, to też pytanie, czy definicja wpisu jest adekwatna i czy wszędzie jednolicie się nią posługujemy w całej ustawie?

Następnie w ust. 5 mamy odesłanie do art. 5. Raczej wnioski są tylko w ust. 1–4, a nie w całym art. 5. Pytanie więc, czy to jest precyzyjne odesłanie?

Na końcu: „a także szczegółowe wymogi techniczne dla systemów teleinformatycznych” mają się znaleźć w tym rozporządzeniu. Nigdzie nie ma ogólnych, żeby w rozporządzeniu mogły się znaleźć szczegółowe. A jeśli chcemy coś uszczegóławiać w rozporządzeniu, to gdzieś powinny być ogólne przepisy na ten temat.

Oddaję głos koledze.

Legislator Tomasz Czech:

W uzupełnieniu do tego, co powiedział kolega, tylko w zakresie art. 8 ust. 4, a mianowicie tutaj, w tym artykule mówimy o tym, że komunikacja między określonymi organami „odbywa się z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych organów, o których mowa w art. 5 ust. 1, spełniających wymogi określone w art. 35 rozporządzenia”. Tymczasem w tym przepisie mowa jest tylko, że ta komunikacja musi być bezpieczna i odbywać się drogą elektroniczną.

Pytanie, czy to są wystarczające przepisy, żeby rzeczywiście zabezpieczyć te systemy, które muszą spełnić określone wymogi i czy to będzie jasne, żeby ta komunikacja rzeczywiście była bezpieczna i służyła tym celom, którym powinna służyć? Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję bardzo.

Pani dyrektor, proszę.

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

Kwestie prowadzenia rejestru – ten rejestr to jest prowadzenie takiego podsumowania, statystyki tylko wtedy, kiedy mamy do czynienia z realizacją czynności system–system. W związku z tym ten rejestr nie do końca jest takim rejestrem, o jakim myślimy, czyli że jest to rejestr, który zawiera konkretne informacje dotyczące osób. To są bardzo techniczne dane, właśnie takie jak numer identyfikacyjny, który będzie nadawany każdemu użytkownikowi, dany Eurodac, którego dotyczy wpis, niepowtarzalny identyfikator organu nadanego przez krajowy punkt dostępu również będzie taki numer nadawany. To wynika z rozporządzenia i ze specyfikacji, które przekazuje nam eu-LISA.

Nie za bardzo rozumiem kryteria wyszukiwania, co tutaj pan mecenas miał na myśli.

Legislator Jakub Bennewicz:

To może podpowiem, tak? Tam mówimy w ust. 3 pkt 1 o kryteriach wyszukiwania. Wcześniej, ilekroć była mowa o kryteriach wyszukiwania, odsyłaliśmy do art. 33, a czasem do art. 33 ust. 1 rozporządzenia.

Pytanie, czy to są te same kryteria? Jeśli tak, to powinniśmy o nich mówić tak samo w całej ustawie, a jeśli nie, to nie wiemy, jakie to są kryteria wyszukiwania, bo to z przepisu nie wynika.

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

Panie mecenasie, w art. 33 to są warunki, natomiast kryteria wyszukiwania to mamy raczej kwestie techniczne, aspekty tego wyszukiwania i kwestie tych technicznych aspektów systemu.

Co do tego upoważnienia ustawowego, zgadzam się z panem mecenasem. Tutaj nie mówimy o ogólnych kwestiach, mówimy o szczegółowych. Chcieliśmy w tym upoważnieniu mieć taką możliwość i zobowiązać się do tego, żeby były jak najbardziej szczegółowe. Z punktu widzenia tego upoważnienia, możemy wykreślić „szczegółowe wymogi techniczne”. Po prostu określiliśmy to jako „wymogi techniczne dla systemów teleinformatycznych”.

Legislator Jakub Bennewicz:

Jeśli można, to nie załatwi do końca problemu, ponieważ i tak nie ma przepisów na ten temat. To, że skreślimy wyraz „szczegółowe”, nie spowoduje, że będziemy mieli przepisy materialne na ten temat, a nie można z punktu widzenia hierarchii źródeł prawa regulować w rozporządzeniu czegoś, co nie ma umocowania w ustawie.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Jaka decyzja w takim razie?

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

Nie będziemy zmieniali tego przepisu, ponieważ szczegółowe wymogi co do systemu są realizowane na podstawie art. 35 rozporządzenia i to są wymogi określone w rozporządzeniu. Ja wiem, że dla państwa te pojęcia, że to musi być system i to ma być przesyłanie danych elektronicznie – to musi być bezpieczne i odbywać się drogą elektroniczną. To bezpieczeństwo też będzie określone w warunkach bardzo technicznych, które dostajemy z Unii Europejskiej.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję bardzo.

Czyli uważacie państwo, że art. 8 powinien zostać w takim brzmieniu, w jakim jest w projekcie? Dobrze. Czy jest sprzeciw państwa posłów? Nie widzę. Został rozpatrzony.

Art. 9 – Biuro Legislacyjne, proszę.

Legislator Jakub Bennewicz:

Tak, to tylko takie drobne kwestie, jeśli chodzi o art. 9. Proszę państwa, ust. 3–4 – tam mówimy o tym, że zestaw danych przesyła się do NAP zarówno w ust. 3, jak i w ust. 4. Da się to oczywiście jakoś odkodować, kto przesyła, natomiast przepisy powinny być precyzyjne i też od strony podmiotowej powinny być sformułowane tak, żeby było wiadomo, kto przesyła, że to jest Straż Graniczna, akurat jak rozumiemy w ust. 4.

To tyle i oddaję głos koledze.

Legislator Tomasz Czech:

Jeżeli chodzi o art. 9, to tylko w ust. 4 mówimy, że „w przypadku osób, o których mowa w art. 56 ust. 2 lit. a (ii)”, wskazuje się tu również osobę, o której mowa w art. 68 ust. 4.

Czytając ten przepis, wydaje się, że art. 9 ust. 1 i 2 są podstawowymi przepisami, które wskazują określone kategorie osób, a ust. 3 i 4 szczególnymi. I teraz, jeżeli chodzi o ust. 3, on w jakiś sposób pasuje do tego ust. 1, ponieważ mówi o osobie, o której mowa w art. 15 ust. 1, a tutaj w ust. 4 mówimy o osobie z art. 56 ust. 2 i pojawia się również kategoria osoby z art. 68 ust. 4, która akurat nie występuje w ust. 2. Czy to są różne przepisy, czy również mają być w jakiś sposób skorelowane?

Jeżeli chodzi o ust. 5 w pkt 2, tak zastanawiamy się, czy będzie jasne, kto, kiedy aktualizuje dane w zakresie wskazanym w art. 16 ust. 2 lit c oraz art. 17 ust. 2 lit. k i ust. 4 rozporządzenia. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Bardzo proszę, pani dyrektor.

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

Jeśli chodzi o tę wątpliwość dotyczącą, kto będzie te czynności realizował, ponieważ jest to w obrębie przepisu, który dotyczy Straży Granicznej, wydaje się, że tutaj nie powinno budzić to wątpliwości, jeśli chodzi o stosowanie, to z całą pewnością.

W kwestiach dotyczących art. 68 ust. 4 to jest odpowiednie stosowanie przepisu z art. 31 rozporządzenia. I jeżeli chodzi o zestawy danych o osobach, o których mowa, kto aktualizuje, też nie będzie wątpliwości. To są zadania realizowane przez szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców bądź Straż Graniczną, albo samego szefa bądź samą Straż Graniczną i nie będzie to budziło żadnych wątpliwości, ponieważ te dwa podmioty, czyli Straż Graniczna i UDSC, w tym zakresie, o którym mowa w art. 16, mają swoje kompetencje i ten podział kompetencji wynika również z ich aktualnie ustawowych zadań. Nie będzie żadnych wątpliwości.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję.

Czy jest sprzeciw wobec art. 9? Nie widzę, rozpatrzyliśmy.

Artykuł 10. Czy jest sprzeciw wobec art. 10? Nie widzę, rozpatrzyliśmy.

Artykuł 11. Czy jest sprzeciw? Nie widzę, rozpatrzyliśmy.

Przepraszam, Biuro Legislacyjne, proszę.

Legislator Tomasz Czech:

Jeżeli chodzi o art. 11, zastanawiam się, jeżeli chodzi o odwołanie na art. 21 ust. 1 lit. o rozporządzenia, ponieważ jeżeli patrzymy na art. 20 ust. 1 rozporządzenia, to tam się wskazuje, że obowiązek przesyłania danych dotyczy również danych, o których mowa w art. 21 ust. 1 lit. c–o.

W związku z tym pytanie, czy ten zakres przesyłania, o którym mowa w art. 11, jest wystarczający? Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Proszę, pani dyrektor.

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

Pozostawiamy ten przepis, dla stosujących będzie jasny. Straż Graniczna potwierdza, że jest jasny. Tak powinien zostać.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję.

Już pytałam, czy jest sprzeciw wobec art. 11, nie było, więc rozpatrzony.

Art. 12. Czy jest sprzeciw? Nie widzę, został rozpatrzony.

A cofamy się. Biuro Legislacyjne, proszę.

Legislator Tomasz Czech:

Jeżeli chodzi o art. 12, tak jak we wcześniejszych przepisach, zastanawialiśmy się, czy będzie jasne, na czym polega ta aktualizacja z ust. 2, ale rozumiem, że to jest dla państwa jasne. Czasami w ustawach – dzisiaj już rozmawialiśmy o ustawie o zarządzaniu kryzysowym – jest to bardziej precyzyjnie wskazane, aczkolwiek rozumiem, że dla państwa będzie to jasne.

Natomiast takie pytanie do ust. 2 pkt 1: czy czasami aktualizacja z ust. 3 lit. a i z ust. 7 rozporządzenia, chodzi o art. 22, to nie jest ewentualnie coś podobnego? Czy to są różne kwestie? Będzie się to powtarzało w następnych artykułach, więc już tam nie będę zgłaszał tej uwagi, ale mam pytanie, czy to rzeczywiście chodzi o dwie różne kategorie kwestii, które tu są poruszane?

Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Proszę, pani dyrektor.

Czy ktoś inny z państwa chciałby zabrać głos?

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

Pozostawiamy przepis bez zmian. Jest jasny, jeśli chodzi o stosowanie przez te dwa podmioty.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dobrze, czyli art. 12. Czy ktoś z państwa posłów zgłasza sprzeciw? Nie widzę. Został rozpatrzony.

Art. 13. Nie widzę żadnych uwag, rozpatrzony.

Art. 14. Również nie ma zgłoszeń, rozpatrzony.

Art. 15. Biuro Legislacyjne.

Legislator Tomasz Czech:

Na pierwszy rzut oka wydaje się, że jest to podobny przepis jak w przypadku art. 12, 13, 14. I tutaj na przykład nie ma kwestii związanej z aktualizacją danych, które się pobiera, i następnie przesyła do NAP Eurodac. Czy celowo jest to zrobione w ten sposób? Czy to jest jednorazowa czynność, która nie musi być aktualizowana?

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Bardzo proszę. Panie ministrze, kto odpowie?

Legislator Tomasz Czech:

Jeżeli mogę, pani przewodnicząca, to może do drugiego czytania nich się państwo zastanowić. Jeżeli jest w porządku, to jest merytoryczna kwestia.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dobrze, w takim razie, jeśli nie ma sprzeciwu, to art. 15 rozpatrzyliśmy. Do ewentualnej analizy przez państwa jeszcze do drugiego czytania.

Art. 16. Biuro Legislacyjne.

Legislator Jakub Bennewicz:

Proszę państwa, ust. 1 – „Straż Graniczna może wystąpić za pośrednictwem szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców z wnioskiem” itd. Skoro może, a nie musi, to pytanie, z czego wynikają kryteria, kiedy to robi, kiedy tego nie robi i od czego to zależy?

To samo ust. 2 – „też może wystąpić z wnioskiem”. Jeżeli takiego sformułowania używamy, to pojawia się pytanie: od czego to zależy? I jeśli chodzi o ust. 2, tam też jest mowa o tym, że o zestawie danych osoby, o której mowa w art. 22 ust. 1 lub art. 24 ust. 1 rozporządzenia, zgodnie z art. 22 ust. 8 i art. 24 ust. 8 rozporządzenia, ale to chyba powinno być dodany wyraz „odpowiednio” albo że te dane, zestaw danych, o których mowa w art. 22 ust. 1, to zgodnie z art. 22 ust. 8, a ten zestaw z art. 24 ust. 1, to zgodnie z art. 24 ust. 8, bo nie jeden i drugi zgodnie z jednym i drugim przepisem. Nie da się tego chyba zastosować wszystkiego łącznie.

I oddaję głos jeszcze koledze.

Legislator Tomasz Czech:

Jeżeli chodzi o art. 16 ust. 1, to rozumiem, że tu jest przewidziana jakaś szczególna okoliczność, kiedy Straż Graniczna nie może bezpośrednio wystąpić o pobranie danych biometrycznych, tylko w jakimś zakresie musi posługiwać się pomocą, pośrednictwem szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców. Nie do końca wiemy, dlaczego w tym przypadku tak jest, zwłaszcza że później zgodnie z art. 18 ust. 4 rozporządzenia, wydaje nam się, że akurat ten przepis nie wyjaśnia tej kwestii.

Druga rzecz to już kolega mówił o odesłaniu w ust. 2 w art. 22 ust. 8 i na art. 24 ust. 8 rozporządzenia. I tylko chciałem zwrócić uwagę, że w tych artykułach jest mowa o członkach zespołu Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej lub ekspertach zespołu wsparcia do spraw azylu.

Teraz pytanie, w jaki sposób będzie stosowany ten przepis i dlaczego zgodnie z przepisami, w których wymienia się te dwa podmioty, o których mówiłem? Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Bardzo proszę.

Naczelnik Wydziału w Zarządzie do Spraw Cudzoziemców Komendy Głównej Straży Granicznej por. Krzysztof Tomaszewski:

Porucznik Krzysztof Tomaszewski, Komenda Główna Straży Granicznej.

Co do art. 16 i tej uwagi, kiedy my się zgłaszamy z wnioskiem do UDSC, to jest sytuacja, w której nie mamy tego cudzoziemca przed sobą. Wiosek trafia do Urzędu do Spraw Cudzoziemców i wtedy urzędnik, który ma to w zakresie swoich obowiązków, proceduje sprawę, wzywa cudzoziemca do uzupełnienia czy dokumentacji, czy wyjaśnienia i wtedy prosimy ten urząd o wsparcie. Tak to wygląda.

I podobnie jest co do ust. 2, kiedy realizowane czynności są przez inne europejskie organizacje, też wnioskujemy, bo w tej chwili przed nami nie ma tego cudzoziemca. Tak to jest realizowane w tych dwóch kwestiach.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję. A w innych kwestiach poruszonych przez Biuro Legislacyjne?

Dobrze, nie widzę w takim razie, czy do art. 16 ktoś zgłasza sprzeciw? Nie widzę, rozpatrzyliśmy. Art. 17. Biuro Legislacyjne.

Legislator Jakub Bennewicz:

Proszę państwa, w ust. 1 mówimy o tym, że do NAP Eurodac przesyła się zestawy danych „niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 48 godzin”. To są dwa różne terminy, bo albo niezwłocznie, albo w terminie 48 godzin. Jak w terminie 48 godzin, to nie niezwłocznie.

Druga kwestia, w ust. 1 mówimy o danych biometrycznych, potem już mówimy po prostu o zestawach danych. Pytanie, czy dalej to też są dane biometryczne? Jeśli tak, to powinniśmy chyba o nich mówić tak samo.

W ust. 2 najpierw mówimy w zdaniu pierwszym o „unikalnym numerze identyfikującym dany zestaw” i potem od razu w zdaniu drugim już jest „numer identyfikacyjny”. To prawdopodobnie jest to samo, ale jeśli tak, to nawet w tym samym ustępie już mówimy dwa razy o tym samym inaczej i potem za każdym razem mówimy o „numerze identyfikacyjnym”, a nie o „unikalnym numerze identyfikującym”. Być może tu trzeba wprowadzić skrót na ten „unikalny numer identyfikujący”, ale my nie jesteśmy pewni, czy to jest merytorycznie to samo.

I potem dalej w ust. 2 mówimy, że „numer identyfikacyjny umożliwia wykorzystanie go w celu utworzenia numeru referencyjnego”. Nie bardzo wiadomo, jak to rozumieć, że „numer umożliwia wykorzystanie go w celu utworzenia numeru referencyjnego”. Już w ust. 3 na przykład mówimy, że „numer referencyjny nadaje Centralne Laboratorium Kryminalistyczne Policji z wykorzystaniem numeru identyfikacyjnego” – prawdopodobnie chodzi o to samo, co w ust. 3, czyli znowu mówimy dwa razy to samo, tylko trochę inaczej.

Jak powiedziałem, w ust. 3 mówimy o tym, że „numer referencyjny nadaje Centralne Laboratorium Kryminalistyczne Policji”. Tymczasem w poprzednim ustępie mówiliśmy, że się go tworzy, więc to też kwestia ujednolicania – albo się nadaje, albo się go tworzy. Powinniśmy mówić jednolicie.

Proszę państwa, mamy w ust. 3 „unikalny numer rejestracji biometrycznej (ID AFIS)”. Z żadnego innego przepisu ustawy nie wynika, co to jest. W ustawie nie powinniśmy legislacyjnie posługiwać się skrótowcami w nawiasie, które nie zostały nijak wprowadzone. Nie ma na to skrót.

Kolejna kwestia, ust. 4 – tam jest wyliczenie rozmaitych przepisów. Proszę zwrócić uwagę, że na końcu jest „lub” art. 26 ust. 1, ale już w art. 18 między ust. 1 a 2 jest „i”. Pytanie, czy tu też nie powinno być „lub”, dlatego, że jeżeli użyjemy spójnika „i”, to będzie to zawsze dotyczyło tych dwóch kwestii, o których mowa w art. „18 ust. 1 i 2”, czyli obu tych osób jednocześnie, a potem na końcu mamy „lub”, czyli alternatywę łączną? Czy to jest przemyślane, że tak ma być? Potem posługujemy się tym odesłaniem jeszcze wielokrotnie.

Następnie ust. 5 – mówimy o „wszczęciu procedury rejestracyjnej osoby”. Nigdzie wcześniej nie mówiliśmy o żadnej procedurze rejestracyjnej. Pytanie, co to jest za procedura, z czego wynika, jak będzie prowadzona? Jeżeli to jest coś, o czym mówiliśmy wcześniej, to na pewno mówiliśmy o tym inaczej, ale powinniśmy mówić jednolicie.

Następnie ust. 5 – dalej mówimy o tym, że w sytuacji „wynikającej z różnych podstaw prawnych”, nie powinniśmy tak odsyłać w ustawach. Powinniśmy odsyłać do konkretnych przepisów, a nie do różnych podstaw prawnych, bo potem odbiorca prawa będzie musiał szukać tych podstaw prawnych.

Ustęp 6 – znowu mamy przepis upoważniający i mówimy o strukturze numeru identyfikacyjnego oraz numeru referencyjnego. Trochę w nawiązaniu do tego, o czym mówiliśmy wcześniej, a to jest przepis upoważniający, więc wymagana jest szczegółowość. Nie wiemy, o którym numerze identyfikacyjnym mówimy. Zapewne o tym samym z ust. 2, ale jak już powiedziałem, w ust. 2 mówimy dwa razy inaczej o tym samym. Tutaj nie odsyłamy do tego numeru identyfikacyjnego, więc nie wiemy do końca, czy chodzi o ten z ust. 2, po czym się pojawia znowu numer referencyjny. Też raz do niego odsyłamy, raz nie odsyłamy. Nie wiemy też do końca, o jaki numer referencyjny chodzi.

Następnie wytyczne w ust. 6 – „uwzględniając konieczność zapewnienia jednoznacznego przyporządkowania danych do określonej osoby”, ale mówimy tu o strukturze numeru identyfikacyjnego i tego numeru referencyjnego. Pytanie więc, czy takie wytyczne mają związek ze strukturą numeru i jakie mają, bo wytyczne muszą być merytorycznie związane z zakresem przedmiotowym rozporządzenia. I druga część tych wytycznych, „uwzględniając [...] wymogi w zakresie nadawania numeru referencyjnego określone” w rozporządzeniu – to są, proszę państwa, przepisy prawne, które i tak należy wziąć pod uwagę, więc wytyczne w takim zakresie nic nie wnoszą, bo i tak trzeba je uwzględnić.

I jeszcze oddaję głos koledze.

Legislator Tomasz Czech:

Jeżeli chodzi o art. 17 ust. 3 – tu wskazujemy, że „numer referencyjny nadaje Centralne Laboratorium Kryminalistyczne Policji z wykorzystaniem” określonych numerów, „nadawanego w zbiorze automatycznie przetwarzającym dane daktyloskopijne, o których mowa w art. 21h ust. 1 pkt 2 ustawy o Policji. Tymczasem w ramach nowelizacji zmieniony jest przepis i tam już nie będzie „zbioru automatycznie przetwarzającego dane daktyloskopijne”, tylko „zbiór automatycznie przetwarzający dane biometryczne”. W związku z tym już w ramach nowelizacji powstaje sprzeczność w zakresie odesłania w tym przepisie.

I taka legislacyjna kwestia – w ust. 4 posługujemy się sformułowaniem, mówiąc w liczbie mnogiej o organach, o których mowa w art. 4 ust. 1, a na przykład w ust. 5 już wskazujemy konkretnie organ, o którym mowa w art. 4 ust. 1. Dlaczego jest różnie?

Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję. Proszę, kto z państwa, pani dyrektor?

Naczelnik Wydziału Badań Daktyloskopijnych i Traseologicznych CLKP mł. insp. Edyta Kot:
Młodsza inspektor Edyta Kot, naczelnik Wydziału Badań Daktyloskopijnych i Traseologicznych CLKP.

Odnosząc się do ust. 2 w art. 17, gdzie jest mowa o „unikalnym numerze identyfikującym dany zestaw” – jest to numer identyfikacyjny. On tak tutaj został nazwany, ale to jest dokładnie ten sam numer identyfikacyjny. Numer identyfikacyjny jest składową numeru referencyjnego. I tak jak jest zapisane w ust. 3: „numer referencyjny nadaje Centralne Laboratorium Kryminalistyczne Policji”, to znaczy, że do numeru identyfikacyjnego jest dodany numer, na który mówimy potocznie ID AFIS, ale to jest unikalny numer rejestracji biometrycznej. I ten unikalny numer rejestracji biometrycznej jest nadawany w zbiorze automatycznie przetwarzającym dane biometryczne. Tak jest i wynika to ze zmian w ustawie o Policji.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Przepraszam państwa, ale ja muszę coś powiedzieć. Muszę powiedzieć jedną rzecz, że gdyby nie to, że jesteśmy zobowiązani terminem wdrożenia unijnego, to naprawdę, szanowni państwo, zaproponowałabym odesłanie tego projektu.

Coraz bardziej mam wrażenie, że projekt jest napisany tak, jakbyście państwo pisali sobie jakiś wewnętrzny regulamin, a nie akt prawny, który ma być jasny, oczywisty i zrozumiały dla różnych adresatów. A to nie tylko państwo będziecie adresatami tego aktu prawnego. Tak że patrząc, prawie dwie godziny, nie jesteśmy jeszcze w połowie wszystkich jednostek redakcyjnych, a idzie nam tak, że nie wiem, jaki będzie finalny ten akt, a również nie chcielibyśmy dokładać ręki do tego, żeby wyszedł bardzo zły akt prawny.

Tak że, szanowni państwo, ja bardzo proszę, żeby do drugiego czytania, mimo że będzie to dla nas bardzo duże obciążenie, bo my wszyscy, nie spodziewając się tego projektu, będziemy musieli pracować na maksymalnych obrotach. Mamy wcześniej zaplanowane także inne posiedzenia, inne punkty naszej obowiązkowej aktywności poselskiej, a mimo to będziemy musieli wygospodarować czas – być może nawet nocny – żeby to zamknąć, tak samo Biuro Legislacyjne. A na razie to jakoś się nie składa.

Panie ministrze, czy możemy prosić o dopilnowanie tego, żeby do drugiego czytania maksymalnie wyprostować to, co można, żeby ten akt nosił miano aktu prawnego?

Sekretarz stanu w MSWiA Tomasz Szymański:

Szanowni państwo, mając na uwadze przychyłność pani przewodniczącej i zrozumienie co do konieczności wprowadzenia w życie tej ustawy do dnia 12 czerwca oraz zdając sobie sprawę z konieczności przygotowania dużego pakietu poprawek merytorycznych, przy współudziale i zaangażowaniu Biura Legislacyjnego – tak, będziemy gotowi. Dziękujemy za wyrozumiałość.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję, panie ministrze. Pan poseł Zimoch jeszcze chciał też w tej kwestii.

Poseł Tomasz Zimoch (niez.):

Uprzedziła mnie pani przewodnicząca. Proszę państwa, ja się zastanawiam, czy w ogóle zdążymy do drugiego czytania. Uwagi Biura Legislacyjnego – musimy to powiedzieć – są miazdzące. Czy to wczoraj zapadła decyzja, że ten projekt powstawał i był pisany? Nie tak to miało wyglądać. Chcemy tutaj szczerze coś dobrego wypracować, ale nie w takim tempie. To jest nierealne, pani przewodnicząca, żeby tak duży projekt, w sumie tak poważny, w takim stanie, jaki jest obecnie, stał się dobrym projektem.

Jest więc pytanie do nas, do posłów, czy nie warto wystąpić – zresztą cisza ze strony państwa jest tu najbardziej wymowna – do marszałka, żeby jednak było więcej czasu. Nie miało tak być, że po pierwsze nie mamy pracować nocą, po drugie nie upychać przepisów kolanem. Powiem szczerze, ja jestem zażenowany tym, co do państwa non stop mówią pracownicy Biura Legislacyjnego Kancelarii Sejmu.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję. Szanowni państwo, my oczywiście dzisiaj skończymy tę ustawę, pracę po pierwszym czytaniu. Natomiast to, że w tej chwili przyjmujemy artykuły, te poszczególne jednostki redakcyjne, nie zgłaszając sprzeciwu do nich, robimy to, absolutnie ufając, że do drugiego czytania, jak już powiedziałam wcześniej, to wszystko, co wymaga poprawy, zostanie przygotowane.

I w takim razie zadam pytanie w związku z tym, czy do art. 17 jest sprzeciw? To znaczy, są zastrzeżenia, ale sprzeciwu nie widzę. W takim razie przyjmujemy.

Teraz art. 18, Biuro Legislacyjne.

Legislator Jakub Bennewicz:

Mamy informację wstępną, że państwo przygotowali poprawki do art. 18? Tak czy nie?

Bo jeśli nie, to mamy do tego uwagi. Jeśli tak, to może byśmy się już odnosili do poprawek, ale muszą być te poprawki.

Sekretarz stanu w MSWiA Tomasz Szymański:

Bardzo proszę, pani dyrektor.

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

Tak, została przygotowana poprawka do art. 18 w kontekście obowiązków i możliwości zastosowania środków przymusu bezpośredniego poprzez szczegółowe...

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Ale przepraszam, tę poprawkę my powinniśmy dostać. To ja poproszę sekretariat, zrobimy trzy minuty przerwy, żebyśmy mieli tę poprawkę, bo tak to, nie mając jej przed oczami, nie bardzo wiemy, o czym mówimy.

[Po przerwie]

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję bardzo. Wznawiamy posiedzenie i bardzo proszę o przedstawienie poprawki, którą będą przyjmować posłowie do art. 18. Pani dyrektor?

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

Poprawka do art. 18 – w sposób precyzyjny będziemy odwoływać się do ustawy o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej zgodnie ze wskazówkami Biura Legislacyjnego.

Przepis mówi o pouczeniu osób o obowiązku oraz o możliwości użycia środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w ustawie o środkach przymusu bezpośredniego i w dalszej kolejności, w momencie, w którym osoba odmawia umożliwienia pobrania danych biometrycznych, w zastosowaniu tych środków enumeratywnie wskazanych w tym przepisie poprzez odwołanie do ustawy o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej.

Dodany będzie ustęp, który mówi o użyciu środków przymusu bezpośredniego i dokumentowaniu tego użycia. Czynności te będą odbywały się na zasadach określonych w ustawie o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej.

Jednocześnie druga poprawka...

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Tę drugą będziemy omawiali przy kolejnym artykule, czyli po art. 35.

Teraz bardzo proszę Biuro Legislacyjne do tej poprawki.

Legislator Jakub Bennewicz:

Nie mamy uwag do poprawki ani do art. 18.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję bardzo. My przyjmujemy te poprawki. Tu muszą być trzy podpisy. Dobrze, to w takim razie mamy art. 18 rozpatrzony.

Przechodzimy do art. 19. Biuro Legislacyjne.

Legislator Jakub Bennewicz:

Dziękuję. Teraz tak, jeśli chodzi o ust. 1 – „Komendant Główny Policji zapewnia organom, o których mowa w art. 4 ust. 1 dostęp do WUI”. Czy nie brakuje tutaj przepisów, czy doprecyzowania, w jaki sposób zapewnia, na jakich zasadach, według jakiej procedury, co to znaczy, że zapewnia?

Ust. 2 – skoro mówimy o tym, że „Centralne Laboratorium Kryminalistyczne Policji zarządza dostępem użytkowników do WUI, w tym nadaje i cofa uprawnienie dostępu”, to, co jeszcze rozumiemy przez pojęcie zarządzanie tym dostępem? Skoro mówimy o tym nadawaniu i cofaniu jako przykładzie. I potem o tym nadawaniu, i cofaniu. Kiedy, w jakim terminie, komu, w jakich sytuacjach, od czego to zależy, w jakim trybie? Nic nie wiemy o tym nadawaniu i cofaniu uprawnień ani na jakiej podstawie, według jakich kryteriów będzie nadawane lub cofane uprawnienie dostępu do WUI. I dalej w tym samym przepisie: „prowadzi ewidencję uprawnień tych użytkowników”. Też nie mamy żadnych innych przepisów na temat tego, co ma być w tej ewidencji, jakie tam mają być gromadzone dane.

Ust. 3 – „Nadanie użytkownikowi upoważnienia do dostępu do WUI następuje po odbyciu przez niego szkolenia, o którym mowa w art. 28 ust. 6”. Od razu będzie też uwaga do tego art. 28 ust. 6, jednocześnie. Po pierwsze, czy to jest jedyny warunek uzyskania dostępu? Jak powiedziałem, nie wynika z tych przepisów, jakie są warunki nadawania czy cofania dostępu do WUI. A po drugie, jeśli chodzi o to szkolenie, jedynym przepisem, jaki jest na temat tego szkolenia, oprócz tego odesłania, jest właśnie art. 28 ust. 6, który mówi o tym, że te szkolenia są. Natomiast nie wiemy, jak mają być prowadzone, według jakiego programu, w jakich terminach. I ten przepis jeszcze, żeby było istotniej, o tym szkoleniu wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, więc natychmiast, ale nie ma żadnych szczegółów na temat tych szkoleń.

Kolejna kwestia, ust. 4 pkt 5 – upoważnienie dostępu do WUI zawiera „zakres przyznanych użytkownikowi uprawnień”. Z żadnych przepisów, naszym zdaniem, nie wynika, jaki to ma być

ten zakres. Mamy go umieścić w upoważnieniu do dostępu do WUI, ale z ustawy nie wynika, jakie to mogą być uprawnienia.

Pkt 6 – „okres, na który przyznaje się użytkownikowi uprawnienia”, też nie wynika z ustawy, jaki to może być okres. Proszę państwa, jeżeli te kwestie wynikają z aktów unijnych, z rozporządzenia, to też powinniśmy odesłać do konkretnych przepisów, bo w wielu innych przypadkach, jeżeli coś wynika z rozporządzenia, to odsyłamy do konkretnych przepisów. Tutaj nie.

Pkt 8 – nazwy organu. Też nie wiemy, jakiego organu. Czy tu chodzi o organ z art. 4 ust. 1? I ten, który użytkownik reprezentuje, czy w nim pracuje. To jest bardzo ogólne. Tak, nazwy organu. Jakiego organu?

Ust. 5 – „Centralne Laboratorium Kryminalistyczne Policji prowadzi ewidencję upoważnionych użytkowników”. I tutaj znowu trzeba byłoby napisać, że „użytkowników upoważnionych do dostępu do WUI”. Ponieważ jest to prawdopodobnie ta sama ewidencja, co w ust. 2, ale nie wynika do końca z tego przepisu, bo w ust. 2 mówimy o „ewidencji uprawnień tych użytkowników”, a tutaj mówimy o „ewidencji upoważnionych użytkowników”. Czy to jest ta sama ewidencja, czy nie? Tak czy owak, nie wiemy do końca, co ma się znaleźć w tej ewidencji. Teraz, jeśli chodzi o kolejną kwestię. W tym samym ustępie na końcu „nadawania i cofnięcia upoważnienia”. Też chyba upoważnienie powinno być „dostępu do WUI”, ale też do końca nie wiadomo.

I teraz ust. 6 – znowu mamy przepisy upoważniające do wydania rozporządzenia i tu mamy „tryb nadawania organom [...] dostępu do WUI”, który częściowo jest uregulowany już w ustawie, więc pytanie, czy jest jeszcze co uszczegóławiać w rozporządzeniu. Ale istotniejsze jest potem to, że mamy też w tym rozporządzeniu uregulować tryb modyfikacji i cofania tego dostępu. Jak już mówiliśmy, z żadnych przepisów nie wynika, kiedy dostęp miałby zostać cofnięty, więc tryb mamy uregulować w rozporządzeniu, ale przesłanek nie ma, a o modyfikacji w ogóle nie mówimy w ustawie. O żadnej modyfikacji dostępu do WUI. Natomiast ma się on znaleźć dopiero w rozporządzeniu, czyli mamy klasyczny przepis blankietowy.

Jeszcze oddaję głos koledze.

Legislator Tomasz Czech:

Jeżeli chodzi o art. 19, to tylko dla potwierdzenia, jak rozumiem, mówimy o użytkownikach, a nie o użytkownikach końcowych. Tu jest, rozumiem, rozróżnienie. Nie chodzi tu o tych użytkowników z definicji.

Jeżeli chodzi o ust. 4 pkt 7 – tutaj mówimy, że upoważnienie ma zawierać między innymi „oświadczenia użytkownika o zobowiązaniu do zapewnienia bezpieczeństwa danych”. I jak rozumiem, to wynika z innych aktów prawnych i takie oświadczenia składa się na podstawie innych przepisów. Jeżeli chodzi o oświadczenia użytkownika o odbyciu przeszkolenia, o którym mowa w art. 28 ust. 6, to też powstaje pytanie, kiedy takie oświadczenie ma zostać złożone, żeby zostało zawarte w tym upoważnieniu. Z tego, co później widzieliśmy w przepisach dotyczących tych szkoleń, tam są wydawane jakieś zaświadczenia.

Czy to na przykład nie powinno być w jakiś sposób odwzorowaniem tego, że ktoś odbył takie szkolenie? Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Bardzo proszę, pani dyrektor. Tak?

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

Dziękuję bardzo.

Przepisy są przepisami, które są kompatybilne z rozporządzeniem. Jednocześnie tożsame rozwiązania w tym obszarze zostały zawarte w obowiązującej już ustawie EES, także te rozwiązania są analogiczne, wręcz tożsame. Nie powinny budzić żadnych wątpliwości, ponieważ w dużej mierze mają charakter stricte techniczny. Natomiast jeśli chodzi o kwestię dotyczącą oświadczenia, co do przetwarzania danych, to rzeczywiście wynika z odrębnych przepisów, to jest z ustawy o ochronie danych w związku ze zwalczaniem przestępczości.

I w kwestii upoważnienia ustawowego – upoważnienie jest skonstruowane w taki sposób, że odpowiada wymogom rozporządzenia.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję. Czyli mamy podobną sytuację jak już w wielu poprzednich artykułach. Nie widzę sprzeciwu. W takim razie uznajemy, że art. 19 został rozpatrzony.

Art. 20. Biuro Legislacyjne.

Legislator Jakub Bennewicz:

Tylko jeśli chodzi o ust. 3, proszę zobaczyć: „Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców przekazuje do NAP Eurodac informację o usunięciu danych”. Należałoby napisać, jakich danych, w jakich przypadkach. Zapewne w przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, ale nie bardzo wiadomo, do czego odnosi się ten przepis. To wszystko. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Bardzo proszę. Nie widzę odzewu.

W takim razie szanowni państwo, nie widzę żadnych innych wniosków, uwag. To uznajemy, że jest rozpatrzony.

Art. 21. Nie ma uwag, rozpatrzony.

Art. 22. Biuro Legislacyjne.

Legislator Jakub Bennewicz:

Proszę państwa, na końcu ust. 4 – tam mówimy o tym, że „umieszczenie danych w rejestrze [...] następuje za pomocą krajowego punktu dostępu, systemu centralnego Eurodac lub europejskiego portalu wyszukiwania”. Nie znaleźliśmy systemu centralnego Eurodac ani europejskiego portalu wyszukiwania, przynajmniej w ustawie, więc jeśli to wynika z innych odrębnych przepisów, należałoby odesłać, ponieważ ustawa nie mówi, czym to jest.

I jeszcze kolega.

Legislator Tomasz Czech:

Jeżeli chodzi o ust. 4 – tutaj jest mowa o „umieszczeniu danych w rejestrze, w tym zapytań i przeglądania, o których mowa w art. 34 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego” itd. Wydaje nam się, że nie ma tam mowy o zapytaniach i przeglądaniach, chyba że chodzi o odesłanie do określonych danych, które mają być umieszczone w rejestrze i tam można to zidentyfikować. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Bardzo proszę. Kto odpowie? Widzę, że nikt, tak?

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

System centralny zdefiniowany w rozporządzeniu. Na Eurodac składają się system centralny złożony z jednostki centralnej, planu i systemu ciągłości działania, to też nie zostało zdefiniowane w ustawie.

Europejski portal to również kwestia rozporządzenia dotyczącego interoperacyjności.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję. Czy są uwagi do art. 22? Nie widzę. Został rozpatrzony.

Art. 23. Biuro Legislacyjne.

Legislator Jakub Bennewicz:

Proszę zwrócić uwagę, artykuł mówi o tym, że „organy, o których mowa w art. 4 ust. 1, prowadzą, każdy w zakresie swojej właściwości, rejestry osób upoważnionych do wprowadzania danych”.

Pytanie, czy tu nie musimy określić, co te rejestry zawierają, jak w poprzednim artykule w ust. 3. Tam wymieniamy szczegółowo, co będzie w tym rejestrze. Tutaj nie wymieniamy, czy tak powinno być?

I druga rzecz – „osoby upoważnione do wprowadzania danych do systemu Eurodac”. Czy to przypadkiem nie jest znowu ów wpis, który definiujemy w art. 2? Czy to nie chodzi o osoby upoważnione do wpisu, tak? Chyba że nie, ale tak mi się wydaje, że to się trochę pokrywa z tą definicją.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Bardzo proszę, pani dyrektor.

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

Kolejna kwestia została już uregulowana w rozporządzeniu w zakresie tego rejestru osób upoważnionych do wprowadzenia danych do systemu Eurodac zgodnie z przepisem rozporządzenia. Każde państwo członkowskie prowadzi rejestr personelu należycie upoważnionego do wprowadzenia lub pobierania danych. I to jest kwestia identyfikowalności danej tego „personelu”.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

A jeśli chodzi o to wprowadzanie?

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

Zgodnie z przepisem rozporządzenia Unii Europejskiej ten „personel” jest upoważniony do wprowadzania lub pobierania danych.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dobrze. W takim razie nie ma uwag i innych spostrzeżeń, art. 23 został rozpatrzony.

Art. 24. Biuro Legislacyjne.

Legislator Jakub Bennewicz:

Jeśli chodzi o ust. 2, proszę zobaczyć, tu mówimy po prostu o informacji. Zapewne to jest ta sama informacja, o której mówimy w ust. 1, tylko tam odsyłamy do art. 42 ust. 1 rozporządzenia. Jeśli to jest ta sama informacja, to powinno być takie samo sformułowanie z tym samym odesłaniem. I dalej mówimy o tym, że ma być ona uzupełniona „o informacje dotyczące odpowiednich przepisów prawa polskiego”. Tutaj też wypadałoby wskazać te przepisy. Rozumiem, że są one pewnie liczne, ale tego typu odesłania legislacyjne nie są prawidłowe.

Jeszcze oddaję głos.

Legislator Tomasz Czech:

To tylko jedna taka uwaga, jeżeli chodzi o ust. 1.

Tutaj znowu posługujemy się nową kategorią jak „organ podczas pobierania danych”. Zwykle to wskazujemy na organy z art. 4 ust. 1. Tutaj rozumiem, że będzie dla państwa jasne, że to chodzi o te organy, które są uprawnione do pobierania danych, o których mowa w art. 9–15, a wcześniej mówimy też, że to są organy, o których mowa w ust. 4.

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

Jeśli chodzi o zakres tej informacji, to zgodnie z rozporządzeniem wspólną ulotkę zawierającą co najmniej informacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego rozporządzenia, informacje, o których mowa w 19 rozporządzenia, przygotowuje się zgodnie z procedurą, o której mowa właśnie w rozporządzeniu. Zakres tych informacji będzie w ulotce. Trudno wskazać przepisy prawa polskiego, które mogłyby tutaj zastosowane z uwagi na ich obszerność.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję. Czy do art. 24 jest sprzeciw? Nie widzę. W takim razie rozpatrzyliśmy.

Art. 25, Biuro Legislacyjne.

Legislator Jakub Bennewicz:

Tu dwie kwestie, proszę państwa. Proszę zwrócić uwagę, na początku mówimy o tym, że „organ, który pobrał dane”, potem „dokonuje sprostowania tych danych”. Potem mówimy o wniosku o ich usunięcie, cały czas o danych. I na końcu mówimy o podjęciu „działania w celu sprostowania, uzupełnienia lub usunięcia danych osobowych”. To danych czy danych osobowych? Czy to jest poprawnie, że mówimy najpierw o danych, a potem mówimy o „sprostowaniu, uzupełnieniu lub usunięciu danych osobowych”? Dane są czymś szerszym niż dane osobowe. I na końcu: „lub w celu ograniczenia ich przetwarzania”.

Pytanie, czy to będzie jasne, czym jest ograniczenie przetwarzania danych osobowych, bo to też z przepisu nie wynika. Odesłania też nie mamy. Czy to będzie jasne i czy da się to zinterpretować?

Jeszcze oddaję głos.

Legislator Tomasz Czech:

W kontekście tego, o czym mówił kolega, bo tutaj wskazujemy, że „organ, który pobrał dane, [...] dokonuje sprostowania tych danych”. Następnie może wystąpić „z wnioskiem do NAP Eurodac o ich usunięcie”, czyli rozumiem, NAP Eurodac usuwa już w tym przypadku.

A potem mówimy o tym, że powiadamiamy „pisemnie osobę, której dane dotyczą, że podjęto działanie w celu sprostowania”. To sprostowanie, którego on sam dokona w celu usunięcia, to rozumiem, że dokona tego NAP Eurodac. A jeżeli chodzi o uzupełnienie lub to ograniczenie ich przetwarzania, nie wiadomo, który z organów dokona tego uzupełnienia lub ograniczenia ich przetwarzania. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Bardzo proszę o odpowiedź.

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

Jeśli chodzi o przepis, który dotyczy sprostowania danych, to kwestie dotyczące informowania osoby, której dotyczą dane, wynikają z przepisów dotyczących ochrony danych osobowych.

Natomiast kwestie dotyczące sprostowania tych danych, a w kontekście dalszej części przepisów, w których mowa o danych osobowych, to są dwie różne kwestie, bo w systemie, jak już mówiliśmy, są przetwarzane różnego rodzaju dane, w tym dane osobowe.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję za wyjaśnienie. W takim razie, czy jest sprzeciw wobec art. 25? Nie widzę – przyjęliśmy. Art. 26. Biuro Legislacyjne.

Legislator Jakub Bennewicz:

Dziękuję. Szanowni państwo, jeśli chodzi o art. 26, to proszę zobaczyć – w ust. 1 mówimy o „wniosku w sprawie dostępu do danych osobowych” itd., w ust. 2 mówimy już tylko o „wniosku”.

Pytanie, czy dalej chodzi o ten wniosek z ust. 1. Jeśli tak, to trzeba byłoby go albo nazwać tak samo, albo odesłać. Potem w ust. 3 pkt 1, mówimy o „wniosku, o którym mowa w art. 43 ust. 6 rozporządzenia”. Czy to jest dalej ten sam wniosek, o którym mowa w ust. 1, czy to już jest inny wniosek? Mamy trzy ustępy i w każdym mówimy trochę inaczej o tych wnioskach.

Natomiast przy okazji ust. 3 pkt 1, jak spojrzymy do art. 43 ust. 6, to tam nie mówimy o żadnym wniosku. Tam odsyłamy do wniosków, o których mowa w ust. 1 i 2 tego artykułu. Więc jeśli mówimy o tym samym wniosku, powinno to być ujednolicone. Po czym dalej ust. 3 pkt 3 mówimy o tym, że „wyjaśnia pisemnie osobie, której dane dotyczą, dlaczego nie zamierza sprostować ani usunąć jej danych”. To musiałoby wynikać z jakichś przepisów, kiedy zamierza, kiedy nie zamierza, z czego to wynika. Albo odesłać do jakichś przepisów unijnych, z których to wynika, bo tak z przepisów ustawy w każdym razie to nie wynika.

Jeśli chodzi o ust. 5, tam mówimy o „odnotowaniu w formie dokumentu pisemnego”. Tylko że w pkt 3 mówimy z kolei o „piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej”. Pytanie, czy to jest to samo, czy też nie powinniśmy już w tym momencie w pkt 5 odnosić się do tej postaci papierowej? Dokument pisemny, bo dokument chyba zawsze jest pisemny, inny nie może być. I pytanie, czy będzie jasne, jaki to będzie dokument, czym on jest?

Następnie ust. 4 – tutaj mamy takie sformułowanie: „w związku z zapisem wskazującym, że dana osoba może stanowić zagrożenie”. Nie wiadomo, o jaki zapis chodzi. O czym tutaj mówimy? Do czego się odnosimy? Czym jest ten zapis?

Ust. 6 – mówimy o tym, że do rozpatrywania generalnie wniosków obywateli państw trzecich dotyczących praw, o których mowa w art. 15–18 rozporządzenia, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia... Kodeksu postępowania administracyjnego. Jeśli nie będziemy w ogóle stosowali k.p.a., to pytanie, czy będzie wiadomo, jaką procedurę stosować. Czy nie powinniśmy tutaj jednak wyłączyć niektórych przepisów k.p.a., a jakieś przepisy proceduralne zostawić? No bo czy to będzie jasne, według jakiego trybu po prostu to będzie wszystko rozpatrywane?

I jeszcze oddaję głos koledze.

Legislator Tomasz Czech:

Może uzupełnię to, co kolega powiedział odnośnie do ust. 3 pkt 3.

Tutaj się jeszcze jedna forma informowania o określonych kwestiach osoby, której dane dotyczą, a mianowicie wskazuje się, że informuje się pisemnie. Czyli jest tak, że pisemnie się informuje, następnie „na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej”, a następnie jest mowa, że się „odnotowuje formę dokumentu pisemnego”. Rozumiemy, że ustawodawstwo nie jest jednolite w tym zakresie, aczkolwiek wskazujemy, że kiedyś należałoby to ujednolicić, żeby przynajmniej organ wiedział, w jakiej formie powinien wykonać określone obowiązki.

Następnie takie pytanie, jeżeli chodzi o ust. 3 pkt 4. A mianowicie jest tu wskazane, że „organ uprawniony do pobierania danych zgodnie z art. 9–15” w przypadkach, o których mowa w ust. 2, „przetwarza dane osobowe osoby, o której mowa w ust. 1”. Czy to rzeczywiście chodzi tylko o te dane osobowe z ust. 1, ponieważ w ust. 2 jest również mowa o wniosku o określonej osoby i czy tutaj też nie powinno się znaleźć upoważnienie dla takiego organu do przetwarzania tego typu danych?

Następnie ta sama sytuacja, jeżeli chodzi o wniosek z pkt 5. Tutaj też odsyłamy tylko o na ust. 1, a w ust. 2 również mówimy o jakimś wniosku. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Bardzo proszę, pani dyrektor.

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

W przepisie dotyczącym pobierania „od osoby zwracającej się z wnioskiem”, to odesłanie dotyczy art. 43 ust. 6 rozporządzenia, w którym jest mowa o tym, od jakich osób możemy pobierać te dane.

W zakresie wyjaśnień pisemnych „osobie, której dane dotyczą” – tu jest kwestia taka, że to może być w wersji papierowej lub elektronicznej, w zależności od tego, w jakiej formie ktoś się do nas zwrócił, bądź w jakiej formie oczekuje tej odpowiedzi. Natomiast odnotowanie „w formie dokumentu pisemnego faktu złożenia wniosku o dostęp do danych” nie dotyczy już korespondencji między organem a osobą, a dotyczy potwierdzenia tego faktu i udostępnienia takiego dokumentu pisemnego – więc nie w formie elektronicznej – na potrzeby prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

Kwestie przepisu ust. 4, w którym jest mowa o ograniczeniu „przetwarzania w związku z zapisem wskazującym, że dana osoba może stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa wewnętrznego” jest to wymóg wynikający z rozporządzenia i z zapisu, który się pojawia w systemie Eurodac. Wszystkie przepisy dotyczące rozpatrywania wniosków w kontekście skargowości są przepisami już stosowanymi zarówno w SIS, VIS, jak i w EES w tych ustawach. Nie stosuje się w tych przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego. Skarga jest kierowana przez tę osobę do prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, który rozpatruje tę skargę.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję, ale ja jeszcze bym prosiła o wyjaśnienie, bo być może ja źle zrozumiałam albo źle czytam.

Pani powiedziała, że ten art. 43 ust. 6 rozporządzenia określa, od jakich osób się pobiera dane, tak? I w tym sensie to należy rozumieć, tylko że wtedy tutaj brzmi niegramatycznie, bo pobierać od osoby zwracającej się z wnioskiem, o którym mowa, a nie o której mowa. Jeśli to miało dotyczyć osób, to by musiało być chyba raczej, o której mowa. A o którym mowa, to sugeruje zdecydowanie, że to chodzi o wniosek.

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

Tu chodzi o wniosek statusowy. Nie mówimy w tym momencie o wniosku o sprostowanie.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

W ust. 3, tak? O tym mówimy? W ust. 3 pkt 1?

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

Zaraz sprawdzę.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Bo może ja panią źle zrozumiałam, może tę informację, że w art. 43 ust. 6 rozporządzenia, chodzi państwu o to, żeby sugerować się, od jakich osób się pobiera dane... Ale Biuro Legislacyjne pytało o wnioski wynikające z tego artykułu, jakie mogą być?

Może Biuro Legislacyjne?

Legislator Jakub Bennewicz:

Może ja przeczytam, jak brzmi ten ust. 6 rozporządzenia: „Każdy wniosek złożony na podstawie ust. 1 i 2 w sprawie dostępu do danych osobowych lub w sprawie ich sprostowania, uzupełnienia lub usunięcia” itd. Czyli odnosimy się do wniosków złożonych na podstawie ust. 1 i 2. Sam ust. 6 nie mówi o żadnym wniosku.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Czy możemy rozstrzygnąć, o co tutaj chodzi?

Legislator Jakub Bennewicz:

Może jeszcze dopowiem, że w ust. 1 i 2 też nie mówimy o wniosku, więc zapewne ten ust. 6 jest jedynym zaczepieniem, że tak się wyrażę, jakiegokolwiek wniosku. Jest tutaj problem redakcyjny, ale nie wiem, czy my to rozstrzygniemy w tym momencie.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dobrze, jeśli to jest redakcyjny, to możemy ewentualnie...

W takim razie, czy do art. 26 jest sprzeciw? Nie widzę, rozpatrzony. Tak?

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

Nie chcemy absolutnie tego przepisu zmieniać, ponieważ każda osoba, która złoży taki wniosek, to podstawą do pobrania od niej danych będzie właśnie art. 43 ust. 6.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dobrze, rozpatrzyliśmy art. 26.

Przejdźmy do art. 27. Biuro Legislacyjne, proszę.

Legislator Jakub Bennewicz:

Tu mamy takie pytanie, jeśli chodzi o pkt 1 – mówimy o przetwarzaniu „danych osobowych w celach określonych” i tu mamy to odesłanie. Jak spojrzymy do tego przepisu, to tam nie ma celów przetwarzania danych osobowych, tam są cele istnienia systemu Eurodac. Pytanie, czy to będzie kompatybilne, czy to odesłanie jest prawidłowe?

I jeśli chodzi o pkt 2, tam mówimy z kolei o monitorowaniu przez PUODO zgodności z prawem „przetwarzania danych osobowych na potrzeby ochrony porządku publicznego” na podstawie rozporządzenia. I pytanie, czy to się troszkę nie pokrywa z tym zakresem z pkt 1, bo to są chyba poniekąd podobne cele, ale to być może się mylimy.

I jeśli chodzi o ust. 2, mówimy o tym, że „Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych raz w roku przeprowadza kontrolę przetwarzania danych osobowych”. Pytanie, czy nie powinniśmy tutaj wskazać, w jakim terminie, to znaczy do jakiego dnia? Zazwyczaj, jak w przepisach różnych ustaw mówimy o tym, że ktoś przeprowadza jakąś kontrolę albo tworzy jakiś raport, sprawozdanie raz w roku, to mówimy, w jakim terminie. Czy to będzie jasne, jeżeli po prostu napiszemy, że to się dzieje raz w roku?

I pytanie, czy coś z tej kontroli wynika, czy nie powinniśmy też dopisać, jakie tutaj są uprawnienia kontrolne w związku z tym PUODO i czy będzie formułował jakieś zalecenia pokontrolne, czy wystarczy po prostu taki przepis mówiący o tym, że przeprowadza kontrolę i tyle? Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję bardzo. Proszę, pani dyrektor.

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

Pierwsza kwestia jest taka, że Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych, który będzie przeprowadzał tę kontrolę zgodnie z rozporządzeniem... Nie jest wskazywany termin dla takich organów do realizowania kontroli. To też będzie tę kontrolę realizował w terminach albo przez siebie ustalonych, albo ustalonych ze swoimi organami nadzorczymi o zasięgu europejskim, bo tak naprawdę wszelkiego rodzaju sprawozdawczość – czy wnioski pokontrolne – będzie kierowana przez prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych do europejskiego organu ochrony danych osobowych. Być może będzie tak, że prezes urzędu zostanie zobowiązany do tego, żeby tę kontrolę zrealizować w terminie pierwszych trzech miesięcy danego roku – nie możemy jednak tego określać w ustawie.

Jeżeli chodzi o zgodność z prawem „przetwarzania danych osobowych w celach określonych” – przetwarzanie danych i pobieranie danych następuje na potrzeby uzupełnienia systemu. Będzie on więc ustalał, czy jest zgodność z prawem przetwarzania danych osobowych w odniesieniu do tych celów, w których funkcjonuje Eurodac. Będzie również ustalał zgodność z prawem przetwarzania danych osobowych na podstawie rozporządzenia, ale na potrzeby ochrony porządku publicznego jako odrębnej kategorii.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję bardzo. Czy do art. 27 po tych wyjaśnieniach ktoś ma jeszcze uwagi, jakieś wnioski? Nie widzę, rozpatrzyliśmy.

Art. 28. Biuro Legislacyjne.

Legislator Jakub Bennewicz:

To w kontekście wyjaśnień pani dyrektor, bo zaraz będę mówił o podobnych rzeczach. My sobie zdajemy sprawę z tego, że z przepisów unijnych nie wynikają pewne rzeczy. Natomiast pytanie, czy skoro piszemy ustawę, która ma doprecyzować pewne kwestie i uregulować procedurę krajową, to czy nie powinniśmy wskazać pewnych rzeczy, których brakuje w przepisach unijnych? To tak ogólnie, bo tutaj będą podobne kwestie.

Jeśli chodzi o ust. 1, mówimy o tym, że COT Eurodac „opracowuje plan bezpieczeństwa danych”. I tu znowu pytanie? Czy nie trzeba wskazać, w jakim terminie, co ile, taki plan, czy będzie aktualizowany, czy to jest jednorazowe, czy to jest wielokrotne?

Potem ust. 2 – „Organy, o których mowa w art. 4 ust. 1 stosują procedury kontrolne określające czynności podejmowane w tych organach”. Pytanie, o jakie procedury tu chodzi?

Jeśli to wynika z jakichś innych przepisów, czy nie powinniśmy wskazać tych przepisów? O jakich tu procedurach mówimy? A skoro one wynikają z jakichś innych przepisów, to czy to nie jest tylko informacyjne, czy to nie jest jasne, że na podstawie tych innych przepisów organy stosują jakieś procedury kontrolne? A jeśli to są jakieś nowe procedury kontrolne, to nie ma przepisów na ich temat. Dalej w ust. 2, że robią to zgodnie z „przepisami o ochronie danych osobowych”. Pytanie też – czy to jest dobre odesłanie – którymi konkretnie, bo jest ich wiele, czy wszystkimi?

Teraz, jeśli chodzi o ust. 3 – „Organy [...] tworzą profile opisujące funkcje i kompetencje osób upoważnionych do dostępu”. I tak samo, jak często tworzą te profile? Czy jednorazowo, czy wielorazowo, czy potem te profile są gdzieś publikowane? Co się z nimi dzieje, w jakim celu tworzą?

Ust. 4 – „Organy [...] udostępniają prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych te profile oraz związane z nimi informacje”. Po pierwsze, jak często udostępniają, w jakim trybie udostępniają? Co to są „związane z nimi informacje”? Skąd będzie wiadomo, jakie to są informacje i co mają udostępnić?

Ust. 5 – zdarzenie, „które mogłoby wskazywać na wystąpienie incydentu związanego z bezpieczeństwem”. Czy to się da zinterpretować, czy będzie wiadomo, co to jest za zdarzenie, „które mogłoby wskazywać na wystąpienie incydentu”? I dalej w tym samym przepisie COT Eurodac „w razie potrzeby informuje agencję eu-LISA o wystąpieniu incydentu”. Kiedy zajdzie taka potrzeba? Jak rozumieć, że w razie potrzeby i jakiej potrzeby?

Ust. 6 – to są te szkolenia, o których już mówiliśmy, że to jest jedyny przepis, który mówi o szkoleniach, ale nie wiadomo według jakiego programu i jak często. Nie ma już żadnych innych przepisów na ten temat.

I ostatni ust. 7. Tam mówimy o tym, że „COT Eurodac oraz NAP Eurodac udzielają organom [...] wsparcia w przygotowaniu materiałów szkoleniowych”. Po pierwsze, na czym to wsparcie ma polegać? A po drugie, należałoby się chyba odnieść, że te materiały szkoleniowe, jak rozumiemy, są do szkoleń, o których mowa w poprzednim ustępie, ale z takiej redakcji to nie wynika.

I jeszcze oddaję głos koledze.

Legislator Tomasz Czech:

Ja bym jeszcze dodał, uzupełniając kolegę, jeżeli chodzi o ust. 5 – tutaj mówimy ogólnie o systemach, które są, jak rozumiem, w ramach organów, o których mowa w art. 4 ust. 1. Czy będzie jasne, o jakich systemach tu mówimy? Bo to jest tak ogólnie, generalnie, a powinno się wskazywać wyraźnie, o jakie systemy chodzi. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję. Bardzo proszę, pani dyrektor.

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

Kwestie dotyczące ostatniego pytania. Systemy, którymi posługują się organy, są systemami niekoniecznie ustawowymi.

Czy pan dyrektor będzie chciał...?

Sekretarz stanu w MSWiA Tomasz Szymański:

To może pan dyrektor Departamentu Teleinformatyki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Dyrektor Departamentu Teleinformatyki MSWiA Dariusz Nowak-Nova:

Dzień dobry, Dariusz Nowak-Nova, dyrektor Departamentu Teleinformatyki MSWiA.

Przysłuchuję się uwagom panów legislatorów i odnoszę wrażenie, że ta ostatnia część uwag wynika z nieznamości systemów, w których pracujemy i dotyczy uwag, które daleko wykraczają poza zapisy zawarte w ustawie, nad którą pracujemy. Tematy dotyczące cyberbezpieczeństwa czy incydentów są uregulowane w innych regulacjach. Tutaj nie ma potrzeby doprecyzowywać, czym jest incydent bezpieczeństwa i w jakiej sytuacji należy takie incydenty zgłaszać. To są naprawdę inne regulacje, jeśli chodzi o szkolenia, bo mówimy o szkoleniach użytkowników. Ustawa nie musi precyzować, jakiego rodzaju materiały szkoleniowe powstaną, w jakich cyklach będą się odbywały szkolenia. Doszlibyśmy do absurdu, bo zawarlibyśmy w ustawie również plan szkoleń, łącznie z nazwiskami czy wskazaniem funkcji osób szkolących. Nie idźmy naprawdę w tego rodzaju szczegółowość, bo ona na poziomie ustawy jest niepotrzebna. Dziękuję.

Sekretarz stanu w MSWiA Tomasz Szymański:

Chciałbym dopowiedzieć jedną jeszcze rzecz.

Szanowni państwo, ten projekt ustawy przeszedł całą ścieżkę wewnętrzną, poczynawszy od uzgodnień wewnątrzresortowych, międzyresortowych, poprzez Rządowe Centrum Legislacji, Stały Komitet Rady Ministrów, Zespół do spraw Programowania Prac Rządu. Pewne rzeczy, o których państwo legislatorzy wspominacie, zostały pousuwane na etapie uzgodnień i Stałego Komitetu Rady Ministrów na temat uwag i odniesień, stwierdzając, że te rzeczy są nadmiarowe. Pewne rzeczy, które miały być uszczegółowione, tak jak tutaj słusznie powiedział pan dyrektor – ja też sobie zapisałem terminy szkoleń, tematy szkoleń – faktycznie wydaje mi się, że uregulowanie takich rzeczy w ustawie jest nad wyraz nadmiarowe i chyba stoi w sprzeczności z intencją implementacji tego rozporządzenia. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję bardzo. Zanim oddam głos Biuru Legislacyjnemu, to powiem tylko, że w tej sytuacji ważne jest to, aby przed rozpatrywaniem projektu na posiedzeniu Komisji obydwie strony wyjaśniły sobie bardzo szczegółowo różne wątpliwości, bo Biuro Legislacyjne ma prawo takie mieć. Państwo doskonale wiecie, bo uczestniczycie w tych procesach od lat. Tutaj niestety zabrakło tego momentu i dlatego tak wygląda to w tej chwili, jak wygląda. Bardzo proszę.

Legislator Jakub Bennewicz:

Tylko dwa słowa może odniesienia się.

To są przepisy powszechnie obowiązujące, to jest ustawa. W związku z tym ona powinna być zrozumiała dla każdego użytkownika, nie tylko dla ekspertów, którzy się tą materią zajmują. Dlatego Biuro Legislacyjne wskazuje, że jeżeli pojawiają się w tej ustawie jakieś pojęcia, które są niezdefiniowane, niejasne, bez odesłań do odpowiednich regulacji, z których wynika, o czym mówimy, to z punktu widzenia legislacji jest to błąd, nawet jeżeli dla państwa użytkowników to jest zrozumiałe i jasne, w co nie wątpimy.

I też krótko, naszą rolą jest zwracać uwagę na te problemy legislacyjne i prawne, które dostrzegamy. My jesteśmy doradcami, państwo posłowie decydują, a naszym obowiązkiem, naszą pracą jest pokazywać państwu, gdzie widzimy ewentualne wątpliwości i problemy, ale to państwo oczywiście decydują, jaki będzie ostateczny kształt tej ustawy.

To, jeśli chodzi o komentarz do tych słów. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję bardzo. W takim razie szanowni państwo, czy do art. 28 po tych wyjaśnieniach są jakieś uwagi, sprzeciw? Nie widzę, rozpatrzony

Art. 29. Nie ma uwag, rozpatrzony.

Art. 30. Biuro Legislacyjne.

Legislator Jakub Bennewicz:

Tak to wynika z przepisów, do których odsyłamy, że rzeczywiście „organy, o których mowa w art. 5 ust. 1 [...], prowadzą rejestr lub dokumentację”. Dokładnie to samo wynika z przepisów rozporządzenia. Natomiast pytanie, czy w ustawie nie powinniśmy określić, w jakiej sytuacji organy prowadzą rejestr, w jakiej dokumentację i od czego to zależy, tak? Bo prawdopodobnie po to jest ta ustawa, żeby wykonywać te przepisy, czy pomóc wykonywać przepisy rozporządzenia.

I ust. 2 – „Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych uzyskuje dostęp do rejestru lub dokumentacji”. Skoro uzyskuje, to rodzi pytanie, czy jest jakiś tryb, czy jest jakiś sposób, czy to się dzieje w jakiejś procedurze, bo jeśli nie, to może po prostu ma dostęp, tak? Bo „uzyskiwanie” sugeruje, że tutaj powinna być jakaś procedura. To wszystko.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję bardzo. Proszę, kto odpowie? Kto z państwa odpowie?

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

Art. 30 – prowadzenie rejestru lub dokumentacji operacji – tak jak przepis rozporządzenia zezwala na prowadzenie rejestru lub dokumentacji operacji przetwarzanych, to ten rejestr lub ta dokumentacja będzie prowadzona w zależności od potrzeb uprawnionego organu, a przede wszystkim od jego możliwości technicznych i formy pracy, w jakiej pracują, bo mamy do czynienia z podmiotami, które część dokumentacji prowadzą w sposób niejawni, a więc wyłącznie w wersji papierowej.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję bardzo. Czy po tych wyjaśnieniach do art. 30 są uwagi? Nie widzę, rozpatrzony.
Art. 31. Biuro Legislacyjne.

Legislator Tomasz Czech:

Takie pytanie, jeżeli chodzi o stosowanie tego przepisu, ponieważ tutaj się odsyła do stosowania odpowiedniego przepisu rozdz. 10 ustawy o ochronie danych osobowych, a tam jest m. in. odesłanie do stosowania Kodeksu cywilnego w tym zakresie, i tam są uregulowane kwestie związane z właściwością sądu. Czy tutaj rzeczywiście takie odpowiednie stosowanie jest wystarczające, żeby było jasne, w jaki sposób te osoby z art. 31 ust. 1 mają dochodzić odszkodowania lub zadośćuczynienia za szkodę, lub doznaną krzywdę?

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

Przepisy dotyczą przetwarzania danych osobowych, są tożsame z przepisami w pozostałych ustawach regulujących działanie zbliżonych systemów. Nie tworzymy nowych norm, odsyłamy do tych rozwiązań, które zostały w systemie prawnym już wypracowane i obowiązują.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję. Czy po tych wyjaśnieniach do art. 31 ktoś ma jakieś uwagi? Nie widzę, rozpatrzony.
Art. 32. Biuro Legislacyjne.

Legislator Jakub Bennewicz:

Trudno, to seria tych podobnych problemów, o których już mówiliśmy wcześniej. Państwo już wyjaśniali, więc to tylko tak gwoździ informację.

Tutaj w każdym ustępie mówimy o tym, że czy to Komendant Główny Policji, czy organy przekazują jakąś informację. W naszej ocenie brakuje terminu, kiedy to się dzieje i jakie to są konkretnie informacje, bo tu mówimy o informacjach „niezbędnych do sporządzania rocznego sprawozdania”. Pewnie będzie wiadomo w praktyce, co to są za informacje, natomiast z przepisów to nie wynika, ale to już państwo wyjaśniali te kwestie.

Jeszcze kolega.

Legislator Tomasz Czech:

Tutaj jeszcze jedna taka sprawa merytoryczna, ten przepis jak najbardziej, tak jak pan dyrektor powiedział, w tym przypadku to jest nie nasza sprawa. Chcieliśmy zwrócić uwagę, że art. 57 ust. 1 rozporządzenia wskazuje na obowiązek sporządzania przez agencję eu-LISA określonego sprawozdania, które przekazuje określonym organom, czyli to jest Parlamentowi Europejskiemu, między innymi Komisji Europejskiej oraz Radzie i Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych. I w tym przypadku jest jakby nałożone zobowiązanie na organy krajowe, żeby przekazywały informacje do tego sprawozdania agencji. I pytanie jest, czy tutaj właściwie Komisja Europejska – nie jest to błąd – aczkolwiek dlaczego akurat tutaj Komisja Europejska została wskazana w zakresie ust. 1 w art. 32.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Bardzo proszę.

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

Wszystkie sprawozdania przekazujemy Komisji za pośrednictwem eu-LISA.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję. Czy ktoś ma jakieś pytania do art. 32 bądź wnioski? Nie widzę, rozpatrzony.
Art. 33. Biuro Legislacyjne.

Legislator Jakub Bennewicz:

Dziękuję. Po pierwsze, szanowni państwo, to jest katalog zadań w tego typu przypadkach. Raczej postulujemy, żeby takie katalogi były zamknięte, bo tutaj mamy otwarcie katalogu poprzez wyrazy „w tym”, więc pytanie, co jeszcze organy powinny wiedzieć i co mają robić.

Pkt 1: „przekazując dokumenty” – z przepisu nie wynika, jakie to dokumenty. Pkt 2: „niezbędne dane na potrzeby prowadzenia wykazu” – z przepisu nie wynika, jakie to dane. Pkt 3: to jest akurat dosyć istotna kwestia, wydawałoby się, bo mówimy tu o występowaniu „incydentu związanego z bezpieczeństwem w związku z dostępem do krajowego punktu dostępu” itd.

Podobne rzeczy wynikają z art. 28 ust. 5, przy czym tam odnosimy to tylko do organów, o których mowa w art. 4 ust. 1. Tutaj mówimy także o organach, o których mowa w art. 5 ust. 1. Pytanie, czy w związku z tym jest potrzeba, żeby to jeszcze raz pisać, a jeśli tak, to czy w art. 28 ust. 5 nie powinniśmy się też odnosić do organów, o których mowa w art. 5 ust. 1, skoro tutaj o nich mówimy?

Następna kwestia: ust. 2 – mówimy tutaj o ocenie „funkcjonowania krajowego punktu dostępu w poprzednim roku kalendarzowym”. Znowu z przepisów nie wynika, na czym ta ocena ma polegać, pod jakim względem ma być prowadzona.

Ust. 4 pkt 1 – mówimy o dostępie „do informacji, o których mowa”, i tu odesłanie do konkretnego przepisu rozporządzenia, a przepis mówi o „możliwości sprawdzenia i ustalenia, które dane, kiedy, przez kogo i do jakich celów były przetwarzane w Eurodac”, to odesłanie nie jest do żadnych informacji. Więc jeżeli mówimy o danych przetwarzanych w systemie Eurodac, to trzeba byłoby odesłać do jakichś innych konkretnych przepisów. Nie wiemy, których.

Pkt 2: sprawdzanie, „czy krajowy punkt dostępu spełnia wymagania techniczne niezbędne do udziału Rzeczypospolitej Polskiej w systemie Eurodac”. Pytanie, co to są za wymagania? Do tej pory mówiliśmy w ustawie o „warunkach technicznych dokonywania wpisów danych przez organy” oraz o „szczegółowych wymogach technicznych dla systemów teleinformatycznych”. To raczej nie jest to samo. Te wymogi techniczne pojawiają się tylko tutaj.

Pkt 3: mówimy o zaświadczeniu „o przeszkoleniu w zakresie zasad bezpieczeństwa danych oraz ich ochrony, a także w zakresie praw podstawowych”. Z ustawy nie wynika żadne szkolenie w zakresie praw podstawowych ani że dostaje się jakieś zaświadczenie o ukończeniu takiego szkolenia. Pytanie, o czym mówimy?

Pkt 4: opis „zadań i funkcji osób mających dostęp do krajowego punktu dostępu”. Znowu nie wiemy, jakiego opisu, z czego wynikającego.

Pkt 5: sprawdzanie „zapewnienia odpowiedniej ochrony fizycznej krajowego punktu dostępu”. Czy będzie wiadomo, jaka to jest odpowiednia ochrona fizyczna, odpowiednia ze względu na co, wynikająca z czego? Teraz i dalej w tym punkcie „przez organy mające do niego bezpośredni dostęp”. Dotychczas, jeśli mówimy o organach, raczej odsyłamy do art. 4 ust. 1 albo art. 5 ust. 1. Czy to są te same organy? Jeśli tak, to powinniśmy też odsyłać do tych samych przepisów. Jeśli nie, to czy będzie wiadomo, jakie to są organy?

Kolejna kwestia: ust. 5 pkt 1 – minister może „żądać przedłożenia informacji w zakresie niezbędnym do ustalenia stanu faktycznego”. Jakie to informacje i jakiego stanu faktycznego, czego dotyczącego? Z przepisu to nie wynika. Pkt 2: „przeprowadzać w godzinach urzędowania danego organu”. To samo, tak? Jaki to jest dany organ? Kogo w ogóle można nadzorować? To też nie wynika z przepisu. Pkt 3: może „zlecać sporządzanie ekspertyzy i opinii”. Komu może to zlecać? To też nie wynika z przepisu. Pkt 4: „żądać zablokowania bezpośredniego dostępu”. Od kogo, komu i ten bezpośredni dostęp? Znowu kwestie definicji. Mamy to zdefiniowane. Czy to jest ten sam bezpośredni dostęp? To uwaga taka jak wcześniej. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Bardzo proszę.

Sekretarz stanu w MSWiA Tomasz Szymański:

Mamy już pewne przemyślenia. Proszę, pan dyrektor.

Dyrektor Departamentu Teleinformatyki MSWiA Dariusz Nowak-Nova:

Dziękujemy za uwagi. W naszej opinii artykuł jest precyzyjnie opisany i na podstawie tego artykułu będą realizowane funkcje kontrolne.

Sekretarz stanu w MSWiA Tomasz Szymański:

Oczywiście, one mają zastosowanie panie dyrektorze, i miały zastosowanie. Są przekopiowane z ustawy Enter/Exit System.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję bardzo. Czy po tych wyjaśnieniach jest sprzeciw wobec art. 33? Nie widzę, rozpatrzyliśmy.

Art. 34. Biuro Legislacyjne.

Legislator Jakub Bennewicz:

Przepis mówi o tym, że „minister właściwy do spraw wewnętrznych przed uruchomieniem krajowego punktu dostępu sprawdza gotowość do prawidłowej eksploatacji krajowego punktu dostępu”.

Pytanie, czy to ma być przepis jednorazowy, czy ma sprawdzać regularnie. Jeśli to jest przepis jednorazowy, to wydaje się, że ma charakter dostosowujący. W takim razie nie powinien się znaleźć w tym miejscu w ustawie, tylko po przepisach zmieniających, wśród przepisów dostosowujących. Pytanie, kiedy sprawdza, pod jakim względem sprawdza, czym jest prawidłowa eksploatacja i jeśli stwierdzi, że system nie jest gotowy, to co z tego wyniknie? Czy w związku z tym są jakieś konsekwencje tego przepisu? Bo z takiego brzmienia to wszystko nie wynika. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Bardzo proszę. Kto odnośnie do art. 34? Czy będzie odpowiedź?

Dyrektor Departamentu Teleinformatyki MSWiA Dariusz Nowak-Nova:

Sprawdza jeden raz zgodnie z procedurami, które są opisane wewnętrznie. Jeśli stwierdza nieprawidłowość, przekazuje uwagi, ale to są wewnętrzne regulacje ministra spraw wewnętrznych i administracji.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję. Czy wobec art. 34 jest sprzeciw? Nie ma, w takim razie rozpatrzyliśmy.

Art. 35 – nie widzę żadnych uwag. W takim razie jest rozpatrzony.

I teraz jest poprawka, tak? To 35? Pytałam, to proszę.

Legislator Jakub Bennewicz:

Art. 35 – tutaj, szanowni państwo, jeśli chodzi o art. 21h ust. 1 pkt 2: to jest kwestia legislacyjna. Tutaj mówimy o osobie w liczbie pojedynczej. Generalnie mówimy o osobach w liczbie mnogiej. Zwracamy też uwagę na to, że w ustawie o Policji w wielu przepisach zostaną jeszcze „dane daktyloskopijne”, bo zmieniamy tylko w niektórych przepisach kwestie zbiorów „danych biometrycznych”. Pytanie, czy to jest adekwatne, czy to jest sprawdzone. Jeśli tak, to w porządku. Tylko zwracamy na to uwagę.

Następnie, jeśli chodzi o zmiany w art. 21h ust. 2 pkt 3 lit b: tam mówimy o dacie lub roku urodzenia. Kwestia legislacyjna chyba powinna tam być: albo zamiast lub, dlatego że raczej to będzie albo data, albo rok urodzenia, nie jedno i drugie, ale to jest też kwestia merytoryczna, więc tego nie możemy sami zmienić.

Następnie pkt 3, zmiany w art. 21k: tam w ust. 2 mamy zastrzeżenie do ust. 4. To nie jest też prawidłowa technika legislacyjna, dlatego że nie tworzy się zastrzeżeń do przepisów w obrębie jednego artykułu. Najpierw jest reguła, potem wyjątek. Takie zastrzeżenia są zbędne.

Jeśli chodzi o pkt 4, zmiany w art. 21l: tam mówimy o uzyskaniu „obywatelstwa jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej”. W całej ustawie o Policji posługujemy się sformułowaniem w takim przypadku „inne państwo Unii Europejskiej”. Raczej powinno to być też stosowane jednolicie, ale być może nie.

I jeszcze oddaję głos koledze.

Legislator Tomasz Czech:

To ja jedną rzecz, jeżeli chodzi o zmianę trzecią lit. a, to tylko takie pytanie, ponieważ w połowie zeszłego miesiąca weszła w życie zmiana między innymi ustawy o Policji, która wynikała z ustawy o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym oraz niektórych innych ustaw. I tam m. in. został zmieniony art. 21k ust. 2. Jeżeli chodzi o ten zakres danych osobowych, do których się odnoszono, jest troszkę szerszy. Czy tutaj państwo również uwzględnili tę zmianę i ewentualnie, czy będzie pasowała do tego, co weszło w życie w zeszłym miesiącu? Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję. Bardzo proszę.

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

Zaproponowane przepisy zostały przez nas dodatkowo sprawdzone pod kątem tych, które zostały wprowadzone w tym ostatnim czasie.

Jeżeli chodzi o kwestie związane z koniecznością uzupełnienia zmiany, o której rozmawialiśmy, to poprawka nr 2 została przez nas przekazana. Kwestie dotyczące potencjalnej rozbieżności co do tego, czy to będą dane biometryczne, czy to będą dane daktyloskopijne, jest poprawnie. Sprawdziliśmy tę ustawę i w tej części, w której mają być dane biometryczne, są dane biometryczne, a w części mają być dane daktyloskopijne.

Jak również chcielibyśmy pozostawić brzmienie tego artykułu w ust. 2, w którym jest mowa „z zastrzeżeniem ust. 4”.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję bardzo. Czy po tych wyjaśnieniach ktoś z państwa ma zastrzeżenia do art. 35? Nie widzę. W takim razie przyjeśliśmy.

I teraz są poprawki, tak? Bardzo proszę panią dyrektor o przedstawienie tych poprawek. Dodanie art. 35a i 35b.

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

Proponujemy dodanie dwóch artykułów, art. 35a i art. 35b, które będą odnosiły się do Kodeksu postępowania karnego oraz ustawy o krajowym rejestrze karnym. I będą one miały wyłącznie charakter wynikowy w celu dostosowania przepisów tych ustaw w konsekwencji zmiany, którą tutaj proponujemy, czyli w tym zmiany w art. 21 Ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, w której zastąpiliśmy określenie „zbiory danych daktyloskopijnych” określeniem „zbiory danych biometrycznych”.

Dzięki tej zmianie, którą zaproponowaliśmy, przepisy będą spójne.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Czy Biuro Legislacyjne odniesie się do tych poprawek?

Legislator Tomasz Czech:

Jeżeli chodzi o kwestię związaną m.in. ze zmianą w Kodeksie postępowania karnego, w normalnym trybie, kiedy ewentualnie ten projekt ustawy trafiłby do Sejmu z tą zmianą, to pierwsze czytanie odbywałoby się na posiedzeniu Sejmu. Jak rozumiem, to są zmiany wynikowe, które są konieczne, jeżeli chodzi o ten projekt, tak?

Jeżeli chodzi o same poprawki, to mamy takie pytanie, czy jakieś ewentualnie przepisy przejściowe nie są konieczne, jeżeli chodzi zarówno o zmiany proponowane w Kodeksie postępowania karnego, jak i w Krajowym Rejestrze Karnym. Ponieważ ta zmiana, która wprowadzała również zmiany w tych przepisach, które państwo tutaj zmieniają, przewidywała określone przepisy przejściowe. Może nie bezpośrednio od tego, tak na szybko nie potrafiliśmy przeanalizować, czy będą tu potrzebne jakieś przepisy przejściowe, ale to pytanie do państwa, do analizy ewentualnie do drugiego czytania, czy ewentualnie trzeba coś dodać w zakresie sytuacji przejściowych.

Następnie, jeżeli chodzi o zmianę w Krajowym Rejestrze Karnym, to tutaj mamy zmianę upoważnienia do wydania rozporządzenia. I też jest pytanie, czy nie potrzeba również jakiegoś przepisu utrzymującego w mocy to rozporządzenie. Nie wiemy, czy ono zostało wydane, czy nie zostało, prawdopodobnie nie zostało jeszcze wydane. Aczkolwiek, jeżeli zostałoby wydane do czasu wejścia w życie tej zmiany, to wtedy trzeba by przesądzić o tym, czy to rozporządzenie upada, czy ma jeszcze funkcjonować w jakimś zakresie. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Proszę panią dyrektor o udzielenie informacji.

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

W tej chwili nie identyfikujemy potrzeb w zakresie przepisów przejściowych.

W sprawie dotyczącej rozporządzenia, według informacji, które posiadamy, minister sprawiedliwości – ponieważ on wydaje to rozporządzenie w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych – to rozporządzenie nie zostało wydane. Natomiast niewątpliwie będzie musiało być to upoważnienie dostosowane do tych przepisów, jak i treść tego rozporządzenia. I tak naprawdę brak tej zmiany spowodowałby trudności w pracach dla ministra sprawiedliwości i konieczność kolejnej nowelizacji przez samego ministra tych przepisów, o których tutaj mówimy, czyli KRK.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję bardzo. W takim razie mam pytanie do państwa posłów. Czy do tej poprawki wprowadzającej art. 35a i art. 35b jest jakaś uwaga, zastrzeżenie? Nie widzę. W takim razie poprawki zostały przyjęte.

Art. 36 – nie ma uwag. Został rozpatrzony.

Art. 37 – również nie ma uwag. Został rozpatrzony.

Art. 38. Biuro Legislacyjne.

Legislator Tomasz Czech:

To jest taka ogólna uwaga, jeżeli chodzi o kwestię związaną z takimi przepisami, które utrzymują w mocy przepisy wykonawcze wydane na podstawie jakichś przepisów, które są zmieniane, czy jakichś upoważnień, które są zmieniane, ewentualnie uchylane.

Istnieje ogólna zasada w zasadach techniki prawodawczej, że jeżeli utrzymujemy w mocy takie przepisy wykonawcze, to one muszą być zgodne ze znowelizowaną ustawą. I pytanie, czy w tym przypadku ten warunek zostanie spełniony? Do wielu przepisów, które są procedowane w ramach różnych projektów i są wnoszone do Sejmu... Aczkolwiek czy tutaj ten warunek zostanie spełniony? Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Bardzo proszę.

Zastępca dyrektora Biura Prawnego KGP insp. Ewa Pudło-Gryczka:

Nie dokonujemy żadnej zmiany merytorycznej. Tak jak w przypadku samej ustawy dokonujemy wyłącznie zmiany o charakterze dostosowującym, wynikowym. Nie posiadamy informacji o tym rozporządzeniu, a posiadalibyśmy ją, gdyż rozporządzenie jest wydawane, tak jak mówiłam, w porozumieniu z ministrem spraw wewnętrznych i administracji.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję. Czy po tych wyjaśnieniach do art. 38 jest sprzeciw? Nie widzę. Zatem rozpatrzyliśmy. Art. 39. Biuro Legislacyjne.

Legislator Jakub Bennewicz:

I klasycznie Biuro Legislacyjne jest zobowiązane zwrócić uwagę na to, że przy takim terminie wejścia w życie, konstytucyjne organy państwa nie będą mogły skorzystać z takich terminów na rozpatrywanie tej ustawy, jakie im przysługują.

A to, że art. 19 oraz art. 28 ust. 6 i 7 miałyby wejść w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, powoduje, że w ogóle nie będzie żadnego *vacatio legis* i to również z legislacyjnego punktu widzenia nie jest stanem pożądanym. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję. Oczywiście rozumiemy, że rolę państwa jest zwrócić uwagę na to.

Czy do art. 39 jest sprzeciw? Nie widzę. W takim razie rozpatrzyliśmy.

I teraz, szanowni państwo, zapytam, czy do całego projektu ustawy z poprawkami, które przyjęliśmy, jest sprzeciw?

A pan poseł Łacki? Sprzeciw? Słucham?

Poseł Artur Jarosław Łacki (KO):

To nie sprzeciw, pani przewodnicząca, chciałem tylko przed przegłosowaniem jedno zdanie, jakby pani pozwoliła. Mogę?

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Tak, bardzo proszę.

Poseł Artur Jarosław Łacki (KO):

Dziękuję bardzo. Oczywiście wiemy o tym, że Biuro Legislacyjne czasami dzieli włos na czworo i tak to dzisiaj wyglądało w niektórych przepisach. Chciałem też państwu powiedzieć, żebyście wzięli pod uwagę, bo oni od tego są i również uczą nas posłów, jak powinny być przygotowane akty prawne, tak żeby były zrozumiane. A że mamy jeszcze czas, przecież później to pójdzie do Senatu, chciałbym może, żebyście się zastanowili państwo nad tym, aby pewne poprawki, czy pewne zmiany, o których Biuro Legislacyjne mówiło, jednak wprowadzić do czasu Senatu, chociażby pkt 26, do którego pani przewodnicząca też miała pewne wątpliwości. Tak że taka moja mała uwaga przed przegłosowaniem ustawy.

Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję. Pan poseł Zimoch.

Posel Tomasz Zimoch (niez.):

Bardzo dziękuję. Proszę państwa, ja chciałem bardzo podziękować panom mecenasom. Biuro Legislacyjne jest dokładnie od tego, ponieważ w pewnym momencie zauważyłem napięcie, zwłaszcza między panem dyrektorem.

Panie dyrektorze, właściwe jest chyba pytanie, zwłaszcza legislatorów, czy minister właściwy do spraw wewnętrznych sprawując nadzór, może żądać zablokowania bezpośredniego dostępu do krajowego punktu dostępu. Od kogo? Po co? Dlaczego? Pan powiedział, że to jest wszystko super w tym przepisie. Legislatorzy wyraźnie zwrócili uwagę. Ja już nie chciałem wyrażać sprzeciwu, ale to i nie tylko to w tym projekcie musi ulec poprawie. Naprawdę, proszę państwa, dzisiaj jest nam wszystkim posłom przykro. I nie miejcie pretensji państwo do legislatorów. Przeciwnie. To oni ratują także ten projekt. On trafi do Senatu, ale przecież nie w Senacie skończy się cała procedura. Tym bardziej to od Koalicji 15 października wymagajmy, żeby ustawy, które wychodzą z parlamentu: i z Sejmu, i z Senatu, zwłaszcza obecnie, były tip-top.

Jeszcze raz bardzo panom dziękuję, bo dzisiaj od legislatorów nauczyliśmy się, mam nadzieję wszyscy, także i my posłowie wiele.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dziękuję. Proces legislacyjny jest od tego, żebyśmy żywo dyskutowali, żebyśmy nawet się sprzeciali, ale żebyśmy w efekcie doprowadzili do dobrego końca.

Więc jeszcze raz zapytam, szanowni państwo, czy jest sprzeciw wobec przyjęcia tego projektu ustawy? Nie ma. Zatem przyjęliśmy ten projekt łącznie z poprawkami.

Pozostał nam jeszcze wybór posła sprawozdawcy. Chciał być posłem sprawozdawcą pan Bartosz Romowicz, ale go nie ma. W związku z tym zapytam pana Artura Łackiego, czy wyraża zgodę.

Posel Artur Jarosław Łacki (KO):

Wyrażam zgodę.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

Dobrze, dziękuję. Pan poseł Łacki będzie... Jeśli nie ma sprzeciwu?

Głos z sali:

Nie ma.

Przewodnicząca poseł Maria Małgorzata Janyska (KO):

...będzie posłem sprawozdawcą.

Bardzo dziękuję państwu za udział w Komisji. Zamykam posiedzenie Komisji.